

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I	<i>Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
★	Rådets forordning (EF) nr. 198/2001 af 29. januar 2001 om ændring af bilaget til forordning (EF) nr. 2042/2000 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af fjernsynskamerasystemer med oprindelse i Japan	1
	Kommissionens forordning (EF) nr. 199/2001 af 31. januar 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	7
	Kommissionens forordning (EF) nr. 200/2001 af 31. januar 2001 om fastsættelse af importtold for korn	9
	Kommissionens forordning (EF) nr. 201/2001 af 31. januar 2001 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 25. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1531/2000	12
	Kommissionens forordning (EF) nr. 202/2001 af 31. januar 2001 om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker	13
	Kommissionens forordning (EF) nr. 203/2001 af 31. januar 2001 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand	15
	Kommissionens forordning (EF) nr. 204/2001 af 31. januar 2001 om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren	17
	Kommissionens forordning (EF) nr. 205/2001 af 31. januar 2001 om ændring af forordning (EF) nr. 174/2001 om udstedelse af importlicenser for ris i forbindelse med ansøgninger, der er indgivet i de ti første arbejdsdage i januar 2001 efter forordning (EF) nr. 327/98	20
★	Kommissionens forordning (EF) nr. 206/2001 af 31. januar 2001 om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærlige varer	22
	Kommissionens forordning (EF) nr. 207/2001 af 31. januar 2001 om fastsættelse af importtold for ris	28

Kommissionens forordning (EF) nr. 208/2001 af 31. januar 2001 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I	31
Kommissionens forordning (EF) nr. 209/2001 af 31. januar 2001 om fastsættelse af restitutionssatserne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer uden for traktatens bilag I	34
Kommissionens forordning (EF) nr. 210/2001 af 31. januar 2001 om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld og af forskuddet	36
Kommissionens forordning (EF) nr. 211/2001 af 31. januar 2001 om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn	38
Kommissionens forordning (EF) nr. 212/2001 af 31. januar 2001 om ændring af det korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for malt	40
★ Kommissionens direktiv 2001/6/EF af 29. januar 2001 om tredje tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 96/49/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om jernbanebefordring af farligt gods ⁽¹⁾	42
★ Kommissionens direktiv 2001/7/EF af 29. januar 2001 om tredje tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 94/55/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om transport af farligt gods ad vej ⁽¹⁾	43

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

2001/87/EF:

★ **Rådets afgørelse af 8. december 2000 om undertegnelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet og tilhørende protokoller om bekæmpelse af menneskehandel, navnlig med kvinder og børn, og smugling af indvandrere til lands, til vands og i luften .....**

44

Kommissionen

2001/88/EF:

★ **Kommissionens beslutning af 21. april 1999 om statsstøtte fra Grækenland til to gødningsvirksomheder ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(1999) 1120) .....**

45

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 198/2001

af 29. januar 2001

om ændring af bilaget til forordning (EF) nr. 2042/2000 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af fjernsynskamerasystemer med oprindelse i Japan

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (¹),

under henvisning til forslag fremsat af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. TIDLIGERE PROCEDURE

- (1) Rådet indførte ved forordning (EF) nr. 1015/94 (²) en endelig antidumpingtold på importen af fjernsynskamerasystemer med oprindelse i Japan.
- (2) Rådet udelukkede specifikt kamerasystemer til professionelt brug, der er anført i bilaget til nævnte forordning, i det følgende benævnt »bilaget«, fra antidumpingtoldens anvendelsesområde, idet de ganske vist repræsenterer avancerede kamerasystemer til professionelt brug, der falder inden for produktdefinitionen i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1015/94, men de kan ikke betragtes som fjernsynskamerasystemer, da de ikke kan anvendes til transmissionsformål.
- (3) I oktober 1995 ændrede Rådet ved forordning (EF) nr. 2474/95 (³) forordning (EF) nr. 1015/94, særlig hvad angår produktdefinitionen og visse modeller af professionelle kamerasystemer, som udtrykkeligt blev fritaget for den endelige antidumpingtold.
- (4) I oktober 1997 ændrede Rådet ved forordning (EF) nr. 1952/97 (⁴) sætterne for den endelige antidumpingtold for to berørte selskaber, nemlig Sony Corporation og

Ikegami Tsushinki, i overensstemmelse med artikel 12 i forordning (EF) nr. 384/96, i det følgende benævnt »grundforordningen«. Rådet udelukkede endvidere specifikt visse nye modeller af professionelle kamerasystemer fra antidumpingtoldens anvendelsesområde ved at føje dem til bilaget.

- (5) I januar 1999 og 2000 ændrede Rådet ved forordning (EF) nr. 193/1999 (⁵) og forordning (EF) nr. 176/2000 forordning (EF) nr. 1015/94 ved at føje visse efterfølgermodeller af professionelle kamerasystemer til bilaget og udelukkede dem således fra anvendelsen af den endelige antidumpingtold.
- (6) I september 2000 stadfæstede Rådet ved forordning (EF) nr. 2042/2000 (⁶) den endelige antidumpingtold, der var indført ved forordning (EF) nr. 1015/94, i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i grundforordningen.
- (7) I december 2000 ændrede Rådet ved forordning (EF) nr. 2676/2000 senest bilaget til forordning (EF) nr. 2042/2000 ved at føje visse nye professionelle kamerasystemer til bilaget og udelukkede dem således fra anvendelsen af den endelige antidumpingtold.

B. UNDERSØGELSE AF NYE MODELLER AF PROFESSIONELLE KAMERASYSTEMER

1. Procedure

- (8) To japanske eksporterende producenter, nemlig Matsushita og Hitachi Denshi, oplyste over for Kommissionen, at de agtede at introducere nye modeller af professionelle kamerasystemer på Fællesskabets marked, og anmodede om at få føjet disse nye modeller af professionelle kamerasystemer og tilhører hertil til bilaget, således at de blev fritaget for antidumpingtolden.

(¹) EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).

(²) EFT L 111 af 30.4.1994, s. 106. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 176/2000 (EFT L 22 af 27.1.2000, s. 29).

(³) EFT L 255 af 25.10.1995, s. 11.

(⁴) EFT L 276 af 9.10.1997, s. 20.

(⁵) EFT L 22 af 29.1.1999, s. 10.

(⁶) EFT L 244 af 29.9.2000, s. 38. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2676/2000 (EFT L 308 af 8.12.2000, s. 1).

- (9) Kommissionen underrettede EF-erhvervsgruppen herom og indledte en undersøgelse, der alene var rettet mod at fastslå, om de pågældende produkter faldt ind under anvendelsesområdet for antidumpingtolden, og om den dispositive del af forordning (EF) nr. 1015/94 skulle ændres tilsvarende.

2. Modeller, der er omfattet af undersøgelsen

- (10) De anmodninger, der er indgået, vedrørte følgende modeller af professionelle kamerasystemer og blev forelagt med de relevante tekniske oplysninger:

i) *Matsushita*

- kamerahoved AW-E800A
- søger AW-VF80

ii) *Hitachi Denshi*

- kamerabasisstation RU-Z3
- kamerakontrolpanel RC-Z3
- kameraadapter CA-ZD1.

Alle ovennævnte modeller blev præsenteret som værende en del af professionelle kamerasystemer til brug på det professionelle videomarked.

3. Undersøgelsesresultater

- (11) Kommissionen foretog en teknisk undersøgelse med en detaljeret sammenligning af de pågældende modeller med deres forgængere, der allerede findes i bilaget til forordning (EF) nr. 2042/2000, og den konstaterede, at de var næsten identiske. De konstaterede forskelle kan

tilskrives den tekniske udvikling i sektoren for professionelle kamerasystemer, men det berører ikke klassifikationen af de undersøgte modeller som professionelle kamerasystemer. Det blev derfor konkluderet, at alle de pågældende modeller skulle udelukkes fra anvendelsesområdet for de eksisterende antidumpingforanstaltninger.

- (12) Kommissionen underrettede EF-producenterne og eksportørerne af TCS om sine undersøgelsesresultater og gav dem lejlighed til at fremsætte deres synspunkter. På denne baggrund og i lyset af, at de interesserede parter ikke rejste indvendinger over for Kommissionens konklusioner, betragtes alle modeller og dertil hørende udstyr, der er omhandlet i betragtning 10, som professionelle kamerasystemer. Følgelig bør de fritages for den gældende antidumpingtold på fjernsynskamerasystemer med oprindelse i Japan, og bilaget bør ændres tilsvarende —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EF) nr. 2042/2000 erstattes af bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. januar 2001.

På Rådets vegne

M. WINBERG

Formand

BILAG

»BILAG

Liste over professionelle kamerasystemer, der ikke betragtes som transmissionskameraer og er undtaget fra foranstaltningerne

Virksomhed	Kamerahoveder	Søger	Kamerakontrolenhed	Operativ kontrolenhed	Hovedkontrolenhed (*)	Kameraadapters
Sony	DXC-M7PK	DXF-3000CE	CCU-M3P	RM-M7G	—	CA-325P
	DXC-M7P	DXF-325CE	CCU-M5P			CA-325AP
	DXC-M7PH	DXF-501CE	CCU-M7P			CA-325B
	DXC-M7PK/1	DXF-M3CE				CA-327P
	DXC-M7P/1	DXF-M7CE				CA-537P
	DXC-M7PH/1	DXF-40CE				CA-511
	DXC-327PK	DXF-40ACE				CA-512P
	DXC-327PL	DXF-50CE				CA-513
	DXC-327PH	DXF-601CE				VCT-U14 (!)
	DXC-327APK	DXF-40BCE				
	DXC-327APL	DXF-50BCE				
	DXC-327AH	DXF-701CE				
	DXC-537PK	DXF-WSCE (!)				
	DXC-537PL					
	DXC-537PH					
	DXC-537APK					
	DXC-537APL					
	DXC-537APH					
	EVW-537PK					
	EVW-327PK					
	DXC-637P					
	DXC-637PK					
	DXC-637PL					
	DXC-637PH					
	PVW-637PK					
	PVW-637PL					
	DXC-D30PF					
	DXC-D30PK					
	DXC-D30PL					
	DXC-D30PH					
	DSR-130PF					
	DSR-130PK					
	DSR-130PL					
	PVW-D30PF					
	PVW-D30PK					
	PVW-D30PL					
	DXC-327BPF					
	DXC-327BPK					
	DXC-327BPL					
	DXC-327BPH					
	DXC-D30WSP (!)					

Virksomhed	Kamerahoveder	Søger	Kamerakontrolenhed	Operativ kontrolenhed	Hovedkontrolenhed (*)	Kameraadaptere
Ikegami	HC-340	VF15-21/22	MA-200/230	RCU-240	—	CA-340
	HC-300	VF-4523	MA-200A (1)	RCU-390 (1)		CA-300
	HC-230	VF15-39				CA-230
	HC-240	VF15-46 (1)				CA-390
	HC-210	VF5040 (1)				CA-400 (1)
	HC-390	VF5040W (1)				
	LK-33					
	HDL-30MA					
	HDL-37					
	HC-400 (1)					
	HC-400W (1)					
	Hitachi	SK-H5	GM-5 (A)	RU-C1 (B)	—	—
SK-H501		GM-5-R2 (A)	RU-C1 (D)			CA-Z2
DK-7700		GM-5-R2	RU-C1			CA-Z1SJ
DK-7700SX		GM-50	RU-C1-S5			CA-Z1SP
HV-C10		GM-8A (1)	RU-C10 (B)			CA-Z1M
HV-C11		GM-9 (1)	RU-C10 (C)			CA-Z1M2
HV-C10F		GM-51 (1)	RC-C1			CA-Z1HB
Z-ONE (L)			RC-C10			CA-C10
Z-ONE (H)			RU-C10			CA-C10SP
Z-ONE			RU-Z1 (B)			CA-C10SJA
Z-ONE A (L)			RU-Z1 (C)			CA-C10M
Z-ONE A (H)			RU-Z1			CA-C10B
Z-ONE A (F)			RC-C11			CA-Z1A (1)
Z-ONE A			RU-Z2			CA-Z31 (1)
Z-ONE B (L)			RC-Z1			CA-Z32 (1)
Z-ONE B (H)			RC-Z11			CA-ZD1 (1)
Z-ONE B (F)			RC-Z2			
Z-ONE B			RC-Z21			
Z-ONE B (M)			RC-Z2A (1)			
Z-ONE B (R)			RC-Z21A (1)			
FP-C10 (B)			RU-Z3 (1)			
FP-C10 (C)			RC-Z3 (1)			
FP-C10 (D)						
FP-C10 (G)						
FP-C10 (L)						
FP-C10 (R)						
FP-C10 (S)						
FP-C10 (V)						
FP-C10 (F)						
FP-C10						
FP-C10 A						
FP-C10 A (A)						
FP-C10 A (B)						

Virksomhed	Kamerahoveder	Søger	Kamerakontrolenhed	Operativ kontrolenhed	Hovedkontrolenhed (*)	Kameraadaptere
Hitachi (fortsat)	FP-C10 A (C) FP-C10 A (D) FP-C10 A (F) FP-C10 A (G) FP-C10 A (H) FP-C10 A (L) FP-C10 A (R) FP-C10 A (S) FP-C10 A (T) FP-C10 A (V) FP-C10 A (W) Z-ONE C (M) Z-ONE C (R) Z-ONE C (F) Z-ONE C HV-C20 HV-C20M Z-ONE-D Z-ONE-D (A) Z-ONE-D (B) Z-ONE-D (C) Z-ONE.DA (1) V-21 (1) V-21W (1)					
Matsushita	WV-F700 WV-F700A WV-F700SHE WV-F700ASHE WV-F700BHE WV-F700ABHE WV-F700MHE WV-F350 WV-F350HE WV-F350E WV-F350AE WV-F350DE WV-F350ADE WV-F500HE (*) WV-F565HE AW-F575HE AW-E600 AW-E800 AW-E800A	WV-VF65BE WV-VF40E WV-VF39E WV-VF65BE (*) WV-VF40E (*) WV-VF42E WV-VF65B AW-VF80	WV-RC700/B WV-RC700/G WV-RC700A/B WV-RC700A/G WV-RC36/B WV-RC36/G WV-RC37/B WV-RC37/G WV-CB700E WV-CB700AE WV-CB700E (*) WV-CB700AE (*) WV-RC700/B (*) WV-RC700/G (*) WV-RC700A/B (*) WV-RC700A/G (*) WV-RC550/G WV-RC550/B WV-RC700A WV-CB700A WV-RC550 WV-CB550 AW-RP501 AW-RP505	—	—	WV-AD700SE WV-AD700ASE WV-AD700ME WV-AD250E WV-AD500E (*) AW-AD500AE AW-AD700BSE

Virksomhed	Kamerahoveder	Søger	Kamerakontrolenhed	Operativ kontrolenhed	Hovedkontrolenhed (*)	Kameraadaptere
JVC	KY-35E KY-27ECH KY-19ECH KY-17FITECH KY-17BECH KY-F30FITE KY-F30BE KY-27CECH KH-100U KY-D29ECH KY-D29WECH (!)	VF-P315E VF-P550E VF-P10E VP-P115E VF-P400E VP-P550BE VF-P116 VF-P116WE (!) VF-P550WE (!)	RM-P350EG RM-P200EG RM-P300EG RM-LP80E RM-LP821E RM-LP35U RM-LP37U RM-P270EG	—	—	KA-35E KA-B35U KA-M35U KA-P35U KA-27E KA-20E KA-P27U KA-P20U KA-B27E KA-B20E KA-M20E KA-M27E
Olympus	MAJ-387N MAJ-387I		OTV-SX2 OTV-S5 OTV-S6			
	OTV-SX-kamera					

(*) Også kaldet master set up unit (MSU) eller et hovedstyrepanel (MCP).

(!) Modeller, der er fritaget under forudsætning af, at det tilsvarende triax-system eller den tilsvarende triax-adapter ikke sælges på EF-markedet.»

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 199/2001
af 31. januar 2001
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. januar 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	91,9
	204	45,8
	999	68,8
0707 00 05	052	95,9
	624	196,9
	628	141,3
	999	144,7
0709 90 70	052	121,2
	204	74,3
	624	185,9
	999	127,1
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	41,4
	204	48,0
	212	37,7
	624	72,7
	999	50,0
0805 20 10	204	100,4
	624	57,9
	999	79,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	73,1
	204	111,3
	600	75,5
	624	80,7
	662	47,1
	999	77,5
0805 30 10	052	60,4
	600	64,8
	999	62,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	400	91,6
	404	90,8
	720	120,7
	728	79,8
	999	95,7
0808 20 50	052	189,0
	388	116,6
	400	100,8
	999	135,5

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2000 (EFT L 243 af 28.9.2000, s. 14). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 200/2001
af 31. januar 2001
om fastsættelse af importtold for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2235/2000⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1766/92 er det fastsat, at ved indførsel af de i nævnte forordnings artikel 1 omhandlede produkter opkræves toldsatsene i den fælles toldtarif for de produkter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2. I nævnte forordning er importtolden dog lig med interventionsprisen for disse produkter, forhøjet med 55 % og med fradrag af cif-importprisen for den pågældende sending. Dog kan tolden ikke overstige toldsatsen i den fælles toldtarif.
- (2) I henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1766/92 beregnes cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet.
- (3) I Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn.
- (4) Importtolden gælder, indtil en ny fastsættelse træder i kraft. Den forbliver ligeledes i kraft, hvis der ikke foreligger nogen notering for den i bilag II til forordning (EF) nr. 1249/96 omhandlede referencebørs i de to uger forud for den næste periodiske fastsættelse.
- (5) For at sikre en korrekt gennemførelse af ordningen for importtold bør de repræsentative markedskurser, der konstateres i en referenceperiode, anvendes ved beregningen af importtolden, for så vidt angår de flydende valutaer.
- (6) Anvendelsen af forordning (EF) nr. 1249/96 fører til fastsættelsen af importtolden efter bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importtolden for korn som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92 er fastsat i bilag I til nærværende forordning på grundlag af de elementer, der er fastsat i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 161 af 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EFT L 256 af 10.10.2000, s. 13.

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel pr. landevej, flod eller hav fra havne ved Middelhavet, Sortehavet eller Østersøen (EUR/ton)	Told ved indførsel ad luftvejene, pr. hav fra andre havne ⁽²⁾ (EUR/ton)
1001 10 00	Hård hvede af god kvalitet	0,00	0,00
	af middelgod kvalitet ⁽¹⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd	0,00	0,00
1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd ⁽³⁾	0,00	0,00
	af middelgod kvalitet	23,35	13,35
	af ringe kvalitet	50,15	40,15
1002 00 00	Rug	42,09	32,09
1003 00 10	Byg, til udsæd	42,09	32,09
1003 00 90	Byg, til andet end udsæd ⁽³⁾	42,09	32,09
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	66,04	56,04
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd ⁽³⁾	66,04	56,04
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	42,09	32,09

⁽¹⁾ For hård hvede, der ikke opfylder minimumskvaliteten for hård hvede af middelgod kvalitet som omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 1249/96, gælder den told, der er fastsat for blød hvede af ringe kvalitet.

⁽²⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på:

— 3 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller

— 2 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på Den Iberiske Halvø Atlanterhavskyst.

⁽³⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 24 eller 8 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden

(perioden 17.1.2001 til 30.1.2001)

1. Gennemsnit for perioden på to uger forud for fastsættelsesdagen:

Børsnoteringer	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner, 12 % vandindhold)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	middelgod kvalitet (*)	US barley 2
Notering (EUR/t)	129,49	129,43	110,83	90,46	212,76 (**)	202,76 (**)	126,36 (**)
Præmie for Golfen (EUR/t)	45,28	15,67	7,48	11,96	—	—	—
Præmie for The Great Lakes (EUR/t)	—	—	—	—	—	—	—

(*) Negativ præmie («discount») på 10 EUR/t (artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96).

(**) Fob Golfen.

2. Fragt/omkostninger: Mexicanske Golf-Rotterdam: 18,63 EUR/t; The Great Lakes-Rotterdam: 28,78 EUR/t.

3. Subsidier i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 201/2001**af 31. januar 2001****om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 25. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1531/2000**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1527/2000⁽²⁾, særlig artikel 18, stk. 5, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1531/2000 af 13. juli 2000 om en løbende licitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker⁽³⁾, foranstattes dellicitationer med henblik på eksport af dette sukker.
- (2) I henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1531/2000 fastsættes der i påkommende tilfælde for den pågældende dellicitation et maksimalt restitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen

og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet.

- (3) Efter gennemgang af tilbuddene bør de bestemmelser, der er nævnt i artikel 1, fastsættes for den 25. dellicitation.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 25. dellicitation for hvidt sukker, ifølge forordning (EF) nr. 1531/2000, fastsættes maksimumseksportrestitutionen til 44,162 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.⁽²⁾ EFT L 175 af 14.7.2000, s. 59.⁽³⁾ EFT L 175 af 14.7.2000, s. 69.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 202/2001**af 31. januar 2001****om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1527/2000 ⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1422/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af melasse inden for sektoren for sukker og om ændring af forordning (EØF) nr. 785/68 ⁽³⁾, særlig artikel 1, stk. 2, og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 1422/95 fastsættes, at cif-prisen ved import af melasse, i det følgende benævnt »den repræsentative pris«, fastsættes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 785/68 ⁽⁴⁾. Denne pris fastsættes for den standardkvalitet, der er defineret i artikel 1 i nævnte forordning.
- (2) Den repræsentative pris for melasse beregnes for et EF-grænseovergangssted, som er Amsterdam. Denne pris skal beregnes på grundlag af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet, som konstateres på grundlag af noteringer eller priser på dette marked, der er justeret under hensyntagen til eventuelle kvalitetsforskelle i forhold til standardkvaliteten. Standardkvaliteten for melasse blev defineret ved forordning (EØF) nr. 785/68.
- (3) Ved konstateringen af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet skal der tages hensyn til samtlige oplysninger om tilbud på verdensmarkedet, om konstaterede priser på vigtige markeder i tredjelands samt om købekontrakter indgået i den internationale samhandel, som Kommissionen har fået kendskab til enten gennem medlemsstaterne eller på eget initiativ. Ved denne konstatering kan et gennemsnit af flere priser lægges til grund i henhold til artikel 7 i forordning (EØF) nr. 785/68 på betingelse af, at dette gennemsnit kan anses som repræsentativt for markedets faktiske tendens.
- (4) Der skal ikke tages hensyn til oplysningerne, når det ikke drejer sig om produkter af sund og sædvanlig handelskvalitet, eller når den i tilbuddet nævnte pris kun

vedrører en ringe mængde, der ikke er repræsentativ for markedet. Der skal heller ikke tages hensyn til tilbudspriser, som ikke kan anses for repræsentative for markedets faktiske udvikling.

- (5) For at opnå sammenlignelige oplysninger vedrørende melasse af standardkvalitet skal priserne alt efter kvaliteten af den tilbudte melasse forhøjes eller nedsættes i det omfang, der følger af anvendelsen af artikel 6 i forordning (EØF) nr. 785/68.
- (6) Undtagelsesvis kan en repræsentativ pris i et begrænset tidsrum opretholdes på uændret niveau, når den tilbudspris, der har tjent som grundlag for den foregående konstatering af den repræsentative pris, ikke er kommet til Kommissionens kendskab, og de foreliggende tilbudspriser, som ikke synes at være tilstrækkeligt repræsentative for markedets faktiske tendens, ville føre til pludselige og væsentlige ændringer i den repræsentative pris.
- (7) Når der eksisterer en forskel mellem udløsningsprisen for det pågældende produkt og den repræsentative pris, bør der fastsættes tillægsimporttold på betingelserne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1422/95. Såfremt importtolden suspenderes i medfør af artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, bør der fastsættes særlige beløb for denne told.
- (8) Anvendelse af disse bestemmelser giver anledning til at fastsætte de repræsentative priser og tillægsimporttolden for de pågældende produkter som anført i bilaget til nærværende forordning.
- (9) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og tillægstolden ved import af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1422/95 omhandlede produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2001.

⁽¹⁾ EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.⁽²⁾ EFT L 175 af 14.7.2000, s. 59.⁽³⁾ EFT L 141 af 24.6.1995, s. 12.⁽⁴⁾ EFT L 145 af 27.6.1968, s. 12.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2001.

På Kommissionens vegne
 Franz FISCHLER
 Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. januar 2001 om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Told, der skal opkræves ved import som følge af suspension, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, pr. 100 kg netto af det pågældende produkt ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	8,70	—	0
1703 90 00 ⁽¹⁾	10,11	—	0

⁽¹⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 785/68, som ændret.

⁽²⁾ Dette beløb erstatter i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95 toldsatsen i den fælles toldtarif fastsat for disse produkter.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 203/2001
af 31. januar 2001
om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsuksker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1527/2000⁽²⁾, særlig artikel 18, stk. 5, tredje afsnit, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsuksker er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 137/2001⁽³⁾.
- (2) Anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 137/2001, på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for

tiden gældende eksportrestitutioner i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilaget til forordning (EF) nr. 2038/1999 fastsatte eksportrestitutioner for de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 137/2001, i uforarbejdet stand og ikke denaturerede, ændres til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 175 af 14.7.2000, s. 59.

⁽³⁾ EFT L 23 af 25.1.2001, s. 15.

BILAG

**til Kommissionens forordning af 31. januar 2001 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og
råsukker i uforarbejdet stand**

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	37,85 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	33,73 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	37,85 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	33,73 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4115
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	41,15
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	41,15
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	41,15
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4115

⁽¹⁾ Dette beløb anvendes for rå sukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 19, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2038/1999.

⁽²⁾ Denne fastsættelse blev suspenderet ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2689/85 (EFT L 255 af 26.9.1985, s. 12), ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 3251/85 (EFT L 309 af 21.11.1985, s. 14).

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), som ændret.

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2000 (EFT L 243 af 28.9.2000, s. 14).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 204/2001

af 31. januar 2001

om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1527/2000⁽²⁾, særlig artikel 18, stk. 5, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 2038/1999 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordningen, og priserne for disse produkter i Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.
- (2) I henhold til artikel 3 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2135/95 af 7. september 1995 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner i sukkersektoren⁽³⁾, er restitutionen for 100 kilogram af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 2038/1999, og som udføres, lig med basisbeløbet multipliceret med indholdet af saccharose, i givet fald forhøjet med indholdet af andet sukker omregnet til saccharose. Dette indhold af saccharose, som konstateres for det pågældende produkt, bestemmes efter bestemmelserne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 2135/95.
- (3) I henhold til artikel 21, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2038/1999 skal basisbeløbet for restitutionen for sorbose udført i uforarbejdet stand være lig med basisbeløbet for restitutionen med fradrag af en hundrededel af den gældende produktionsrestitution, der i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1010/86 af 25. marts 1986 om almindelige regler for produktionsrestitution for sukker, der anvendes i den kemiske industri⁽⁴⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1888/2000⁽⁵⁾, gælder for de varer, som er nævnt i bilaget til den pågældende forordning.
- (4) Ifølge artikel 21, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2038/1999 med hensyn til de andre varer, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i nævnte forordning (EØF), og som er

udført i uforarbejdet stand, skal basisbeløbet for restitutionen være lig med en hundrededel af et beløb, som beregnes under hensyntagen dels til forskellen mellem den interventionspris for hvidt sukker, der gælder i områder uden underskud inden for Fællesskabet i den måned, for hvilken basisbeløbet er fastsat, og de noteringer eller priser for hvidt sukker, der er konstateret på verdensmarkedet, dels til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af basisprodukter fra Fællesskabet med henblik på udførsel af forarbejdede produkter til tredjelande og anvendelsen af produkter fra disse lande, som er godkendt til forædlingshandel.

- (5) Ifølge artikel 21, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2038/1999 kan anvendelsen af basisbeløbet indskrænkes til visse af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i nævnte forordning.
- (6) I henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 2038/1999 kan der ydes restitution ved udførsel af de i artikel 1, stk. 1, litra f), g) og h), i forordningen omhandlede varer i uforarbejdet stand. Restitutionens størrelse skal bestemmes for 100 kg tørstof under særlig hensyntagen til den restitution, der finder anvendelse ved udførsel af varer henhørende under KN-kode 1702 30 91, til den restitution, der finder anvendelse ved udførsel af varer omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 2038/1999, og til de med de påtænkte udførsler forbundne økonomiske aspekter. For produkterne i litra f) og g) i nævnte stk. 1, ydes restitutionen kun for varer, der opfylder betingelserne i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2135/95. For varerne i litra h) ydes restitutionen kun for varer, der opfylder betingelserne i artikel 6 i forordning (EF) nr. 2135/95.
- (7) Ovennævnte restitutioner skal fastsættes hver måned. De kan ændres i mellemtiden.
- (8) Anvendelsen af disse bestemmelser fører til, at restitutionerne for de pågældende varer fastsættes som angivet i bilaget til nærværende forordning.
- (9) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

⁽¹⁾ EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 175 af 14.7.2000, s. 59.

⁽³⁾ EFT L 214 af 8.9.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 94 af 9.4.1986, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT L 227 af 7.9.2000, s. 15.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), f), g) og h), i forordning (EF) nr. 2038/1999, fastsættes til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2001.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. januar 2001 om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1702 40 10 9100	A00	EUR/100 kg tørstof	41,15 ⁽²⁾
1702 60 10 9000	A00	EUR/100 kg tørstof	41,15 ⁽²⁾
1702 60 80 9100	A00	EUR/100 kg tørstof	78,19 ⁽⁴⁾
1702 60 95 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4115 ⁽¹⁾
1702 90 30 9000	A00	EUR/100 kg tørstof	41,15 ⁽²⁾
1702 90 60 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4115 ⁽¹⁾
1702 90 71 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4115 ⁽¹⁾
1702 90 99 9900	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4115 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
2106 90 30 9000	A00	EUR/100 kg tørstof	41,15 ⁽²⁾
2106 90 59 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4115 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Basisbeløbet anvendes ikke for sirup med en renhed under 85 % (forordning (EF) nr. 2135/95). Saccharoseindholdet bestemmes i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 2135/95.

⁽²⁾ Gælder kun for de i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2135/95 nævnte produkter.

⁽³⁾ Basisbeløbet anvendes ikke for det produkt, der er defineret i punkt 2 i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3513/92 (EFT L 355 af 5.12.1992, s. 12).

⁽⁴⁾ Gælder kun for de i artikel 6 i forordning (EF) nr. 2135/95 nævnte produkter.

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2000 (EFT L 243 af 28.9.2000, s. 14).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 205/2001**af 31. januar 2001****om ændring af forordning (EF) nr. 174/2001 om udstedelse af importlicenser for ris i forbindelse med ansøgninger, der er indgivet i de ti første arbejdsdage i januar 2001 efter forordning (EF) nr. 327/98**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 327/98 af 10. februar 1998 om åbning og forvaltning af visse toldkontingenter for indførsel af ris og brudris ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 648/98 ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EF) nr. 174/2001 ⁽³⁾ har fastsat de nedsættelsesprocentsatser, der skal anvendes på de mængder, der er ansøgt om for tranchen for januar 2001, og de mængder, der er disponible for den følgende tranche.

- (2) På grund af en regnefejl skal de nedsættelsesprocentsatser, der skal anvendes, og de mængder, der er disponible for den følgende tranche, ændres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EF) nr. 174/2001 erstattes af bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2001.

Den anvendes fra den 27. januar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 37 af 11.2.1998, s. 5.

⁽²⁾ EFT L 88 af 24.3.1998, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 26 af 27.1.2001, s. 22.

BILAG

til Kommissionens forordning 31. januar 2001 om ændring af forordning (EF) nr. 174/2001 om udstedelse af importlicenser for ris i forbindelse med ansøgninger, der er indgivet i de ti første arbejdsdage i januar 2001 efter forordning (EF) nr. 327/98

Nedsættelsesprocentsatserne, der skal anvendes på de mængder, der er ansøgt om for tranchen for januar 2001, og de mængder, der er disponible for den følgende tranche:

a) Den i artikel 2 omhandlede mængde: delvis sleben ris eller sleben ris henhørende under KN-kode 1006 30

Oprindelse	Nedsættelse (%)	Mængde, der er disponibel for den supplerende tranche i april 2001 (t)
USA	0 (1)	1 974,85
Thailand	0 (1)	3 958,35
Australien	—	—
Anden oprindelse	—	—

(1) Udstedelse for den mængde, der er anført i ansøgningen.

b) Den i artikel 2 omhandlede mængde: afskallet ris henhørende under KN-kode 1006 20

Oprindelse	Nedsættelse (%)	Mængde, der er disponibel for den supplerende tranche i april 2001 (t)
Australien	0 (1)	2 176,10
USA	0 (1)	—
Thailand	100,0000	—
Anden oprindelse	—	—

(1) Udstedelse for den mængde, der er anført i ansøgningen.

c) Den i artikel 2 omhandlede mængde: brudris henhørende under KN-kode 1006 40 00

Oprindelse	Nedsættelse (%)	Mængde, der er disponibel for den supplerende tranche i juli 2001 (t)
Thailand	0 (1)	5 119,25
Australien	0 (1)	—
Guyana	0 (1)	4 251,00
USA	97,3684	—
Anden oprindelse	91,6667	—

(1) Udstedelse for den mængde, der er anført i ansøgningen.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 206/2001**af 31. januar 2001****om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærlige varer**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1602/2000 ⁽⁴⁾, særlig artikel 173, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 173-177 i forordning (EØF) nr. 2454/93 skal Kommissionen fastsætte periodiske enhedsværdier for de varer, der er anført i grupperingen i forordningens bilag 26.

- (2) Anvendelsen af de regler og kriterier, som er fastsat i ovennævnte artikler, på de oplysninger, der er blevet meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 173, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2454/93, fører til fastsættelse af enhedsværdier for de pågældende varer som angivet i bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De enhedsværdier, der er nævnt i artikel 173, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2454/93, fastsættes som angivet i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 2. februar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2001.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 311 af 12.12.2000, s. 17.

⁽³⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 188 af 26.7.2000, s. 1.

BILAG

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto						
	Art, sort, KN-kode	a) b) c)	EUR FIM SEK	ATS FRF BEF/LUF	DEM IEP GBP	DKK ITL	GRD NLG	ESP PTE
1.10	Nye kartofler 0701 90 50	a) b) c)	42,13 250,48 375,22	579,68 276,34 1 699,41	82,39 33,18 26,60	314,35 81 569,63	14 354,84 92,84	7 009,38 8 445,75
1.30	Spiseløg (bortset fra sætteløg) 0703 10 19	a) b) c)	10,69 63,56 95,22	147,10 70,12 431,24	20,91 8,42 6,75	79,77 20 699,11	3 642,69 23,56	1 778,70 2 143,19
1.40	Hvidløg 0703 20 00	a) b) c)	124,86 742,39 1 112,11	1 718,12 819,03 5 036,87	244,21 98,34 78,85	931,70 241 764,03	42 546,28 275,16	20 775,07 25 032,32
1.50	Porrer ex 0703 90 00	a) b) c)	57,98 344,75 516,44	797,86 380,34 2 339,02	113,40 45,67 36,62	432,66 112 270,16	19 757,61 127,78	9 647,51 11 624,49
1.60	Blomkål 0704 10 00	a) b) c)	55,28 328,68 492,37	760,67 362,61 2 229,99	108,12 43,54 34,91	412,49 107 037,01	18 836,66 121,82	9 197,82 11 082,64
1.80	Hvidkål og rødkål 0704 90 10	a) b) c)	11,99 71,29 106,79	164,98 78,65 483,67	23,45 9,44 7,57	89,47 23 215,49	4 085,52 26,42	1 994,93 2 403,74
1.90	Broccoli (<i>Brassica oleracea</i> L. convar. botrytis (L.) Alef var. italica Plenck) ex 0704 90 90	a) b) c)	74,29 441,71 661,69	1 022,25 487,31 2 996,85	145,30 58,51 46,91	554,34 143 845,50	25 314,32 163,71	12 360,82 14 893,81
1.100	Kinakål ex 0704 90 90	a) b) c)	116,04 689,96 1 033,57	1 596,78 761,19 4 681,15	226,96 91,39 73,28	865,90 224 690,19	39 541,58 255,72	19 307,90 23 264,49
1.110	Hovedsalat 0705 11 00	a) b) c)	90,36 537,26 804,82	1 243,38 592,72 3 645,11	176,73 71,16 57,06	674,26 174 961,36	30 790,17 199,13	15 034,64 18 115,55
1.130	Gulerødder ex 0706 10 00	a) b) c)	47,27 281,05 421,01	650,43 310,06 1 906,82	92,45 37,23 29,85	352,72 91 525,35	16 106,88 104,17	7 864,88 9 476,56
1.140	Radiser ex 0706 90 90	a) b) c)	97,82 581,59 871,22	1 345,97 641,63 3 945,87	191,31 77,04 61,77	729,89 189 397,41	33 330,67 215,56	16 275,15 19 610,27
1.160	Ærter (<i>Pisum sativum</i>) 0708 10 00	a) b) c)	154,17 916,64 1 373,14	2 121,39 1 011,27 6 219,09	301,53 121,42 97,36	1 150,38 298 509,52	52 532,51 339,74	25 651,28 30 907,77

Kode	Varebeskrivelse Art, sort, KN-kode	Enhedsværdibeløb/100 kg netto						
		a) b) c)	EUR FIM SEK	ATS FRF BEF/LUF	DEM IEP GBP	DKK ITL	GRD NLG	ESP PTE
1.170	Bønner:							
1.170.1	Bønner (Vigna-arter, Phaseolus-arter) ex 0708 20 00	a) b) c)	164,40 977,47 1 464,27	2 262,17 1 078,38 6 631,82	321,54 129,47 103,82	1 226,73 318 320,08	56 018,82 362,29	27 353,63 32 958,96
1.170.2	Bønner (Phaseolus ssp., vulgaris var. Compressus Savi) ex 0708 20 00	a) b) c)	220,09 1 308,58 1 960,28	3 028,48 1 443,68 8 878,33	430,45 173,33 138,99	1 642,27 426 149,79	74 994,99 485,01	36 619,56 44 123,68
1.180	Valskønner ex 0708 90 00	a) b) c)	157,74 937,88 1 404,96	2 170,55 1 034,71 6 363,22	308,51 124,23 99,61	1 177,04 305 427,23	53 749,91 347,61	26 245,73 31 624,03
1.190	Artiskokker 0709 10 00	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
1.200	Asparges:							
1.200.1	— Grønne ex 0709 20 00	a) b) c)	412,32 2 451,54 3 672,45	5 673,65 2 704,64 16 632,96	806,43 324,73 260,38	3 076,69 798 363,23	140 498,11 908,63	68 604,31 82 662,78
1.200.2	— Andre tilfælde ex 0709 20 00	a) b) c)	397,04 2 360,71 3 536,38	5 463,43 2 604,43 16 016,67	776,55 312,70 250,73	2 962,69 768 782,06	135 292,33 874,97	66 062,36 79 599,93
1.210	Auberginer 0709 30 00	a) b) c)	121,88 724,66 1 085,55	1 677,08 799,47 4 916,57	238,37 95,99 76,97	909,45 235 989,68	41 530,10 268,58	20 278,88 24 434,45
1.220	Bladselleri (Apium graveolens L., var. Dulce (Mill.) Pers.) ex 0709 40 00	a) b) c)	74,07 440,40 659,73	1 019,23 485,87 2 987,98	144,87 58,33 46,78	552,70 143 419,52	25 239,35 163,23	12 324,21 14 849,70
1.230	Kantareller 0709 51 30	a) b) c)	2 154,59 12 810,61 19 190,50	29 647,80 14 133,18 86 915,95	4 214,01 1 696,88 1 360,62	16 077,34 4 171 867,98	734 176,54 4 748,09	358 493,61 431 956,51
1.240	Sød peber 0709 60 10	a) b) c)	175,70 1 044,67 1 564,93	2 417,69 1 152,52 7 087,72	343,64 138,38 110,95	1 311,06 340 202,83	59 869,81 387,19	29 234,04 35 224,71
1.270	Søde kartofler, hele, friske (bestemt til menneskeføde) 0714 20 10	a) b) c)	54,08 321,53 481,66	744,12 354,73 2 181,48	105,77 42,59 34,15	403,52 104 708,64	18 426,91 119,17	8 997,74 10 841,57
2.10	Spiselige kastanjer (Castanea-arter), friske ex 0802 40 00	a) b) c)	176,48 1 049,30 1 571,87	2 428,42 1 157,63 7 119,19	345,16 138,99 111,45	1 316,88 341 712,93	60 135,56 388,91	29 363,80 35 381,06
2.30	Ananas, friske ex 0804 30 00	a) b) c)	63,90 379,96 569,18	879,34 419,18 2 577,89	124,99 50,33 40,36	476,85 123 735,98	21 775,39 140,83	10 632,78 12 811,66

Kode	Varebeskrivelse Art, sort, KN-kode	Enhedsværdibeløb/100 kg netto						
		a) b) c)	EUR FIM SEK	ATS FRF BEF/LUF	DEM IEP GBP	DKK ITL	GRD NLG	ESP PTE
2.40	Avocadoer, friske ex 0804 40 00	a) b) c)	141,32 840,28 1 258,75	1 944,67 927,03 5 701,04	276,41 111,30 89,25	1 054,55 273 643,36	48 156,49 311,44	23 514,50 28 333,12
2.50	Guvabær og mango, friske ex 0804 50 00	a) b) c)	89,92 534,66 800,93	1 237,37 589,86 3 627,48	175,87 70,82 56,79	671,00 174 115,21	30 641,26 198,16	14 961,93 18 027,94
2.60	Appelsiner, friske:							
2.60.1	— Blod- og halvblodappelsiner 0805 10 10	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.60.2	— Navels, Naveliner, Navelater, Salustianer, Vernas, Valencialater, Maltoser, Shamoutis, Ovalis, Trovita og Hamliner 0805 10 30	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.60.3	— Andre varer 0805 10 50	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.70	Mandariner (herunder tangeriner og satsumas), friske; klementiner, wilkings og lignende kryds- ninger af citrusfrugter, friske:							
2.70.1	— Klementiner ex 0805 20 10	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.70.2	— Monreales og satsumas ex 0805 20 30	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.70.3	— Mandariner og wilkings ex 0805 20 50	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.70.4	— Tangeriner og andre varer ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.85	Limefrugter (Citrus aurantifolia, Citrus latifolia), friske ex 0805 30 90 ex 0805 90 00	a) b) c)	139,17 827,47 1 239,56	1 915,02 912,89 5 614,10	272,19 109,61 87,89	1 038,47 269 470,50	47 422,14 306,69	23 155,92 27 901,06
2.90	Grapefrugter, friske:							
2.90.1	— Hvide ex 0805 40 00	a) b) c)	49,81 296,13 443,61	685,34 326,70 2 009,16	97,41 39,23 31,45	371,65 96 437,48	16 971,33 109,76	8 286,99 9 985,17
2.90.2	— Lyserøde ex 0805 40 00	a) b) c)	54,92 326,54 489,17	755,73 360,26 2 215,50	107,42 43,25 34,68	409,81 106 341,50	18 714,26 121,03	9 138,05 11 010,63
2.100	Druer til spisebrug 0806 10 10	a) b) c)	194,34 1 155,48 1 730,92	2 674,14 1 274,77 7 839,54	380,09 153,05 122,72	1 450,12 376 288,90	66 220,33 428,26	32 334,96 38 961,07

Kode	Varebeskrivelse Art, sort, KN-kode	Enhedsværdibeløb/100 kg netto						
		a) b) c)	EUR FIM SEK	ATS FRF BEF/LUF	DEM IEP GBP	DKK ITL	GRD NLG	ESP PTE
2.110	Vandmeloner 0807 11 00	a) b) c)	62,40 371,04 555,82	858,70 409,34 2 517,37	122,05 49,15 39,41	465,65 120 830,80	21 264,13 137,52	10 383,14 12 510,86
2.120	Meloner (bortset fra vandmeloner):							
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (herunder Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (herunder Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	a) b) c)	65,87 391,63 586,67	906,35 432,06 2 657,07	128,82 51,87 41,60	491,49 127 536,49	22 444,21 145,15	10 959,36 13 205,17
2.120.2	— Andre varer ex 0807 19 00	a) b) c)	120,14 714,34 1 070,09	1 653,20 788,09 4 846,55	234,98 94,62 75,87	896,49 232 628,90	40 938,66 264,76	19 990,08 24 086,47
2.140	Pærer							
2.140.1	Pærer — Nashi (Pyrus pyrifolia), Pærer — Ya (Pyrus bretschneideri) ex 0808 20 50	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.140.2	Andre varer ex 0808 20 50	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.150	Abrikoser ex 0809 10 00	a) b) c)	107,42 638,70 956,78	1 478,16 704,64 4 333,38	210,10 84,60 67,84	801,57 207 997,61	36 603,98 236,73	17 873,48 21 536,14
2.160	Kirsebær 0809 20 95 0809 20 05	a) b) c)	427,24 2 540,25 3 805,33	5 878,94 2 802,51 17 234,79	835,61 336,48 269,80	3 188,02 827 250,64	145 581,79 941,51	71 086,64 85 653,79
2.170	Ferskener 0809 30 90	a) b) c)	207,73 1 235,09 1 850,18	2 858,39 1 362,60 8 379,69	406,28 163,60 131,18	1 550,04 402 215,56	70 782,98 457,77	34 562,86 41 645,52
2.180	Nektariner ex 0809 30 10	a) b) c)	200,09 1 189,70 1 782,18	2 753,33 1 312,52 8 071,71	391,35 157,59 126,36	1 493,07 387 432,91	68 181,49 440,95	33 292,57 40 114,92
2.190	Blommer 0809 40 05	a) b) c)	153,38 911,98 1 366,16	2 110,62 1 006,14 6 187,51	299,99 120,80 96,86	1 144,54 296 993,61	52 265,73 338,01	25 521,02 30 750,81
2.200	Jordbær 0810 10 00	a) b) c)	308,40 1 833,69 2 746,89	4 243,73 2 023,00 12 440,99	603,19 242,89 194,76	2 301,28 597 153,41	105 088,66 679,63	51 314,11 61 829,45
2.205	Hindbær 0810 20 10	a) b) c)	1 632,79 9 708,15 14 542,96	22 467,72 10 710,42 65 866,70	3 193,47 1 285,93 1 031,11	12 183,74 3 161 527,91	556 374,18 3 598,20	271 673,88 327 345,59
2.210	Frugter af Vaccinium myrtillus (blåbær) 0810 40 30	a) b) c)	1 514,99 9 007,75 13 493,75	20 846,77 9 937,71 61 114,71	2 963,07 1 193,15 956,72	11 304,74 2 933 437,82	516 234,27 3 338,61	252 073,82 303 729,07
2.220	Kiwifrugter (Actinidia chinensis Planch.) 0810 50 00	a) b) c)	85,34 507,41 760,11	1 174,30 559,79 3 442,61	166,91 67,21 53,89	636,80 165 241,28	29 079,60 188,06	14 199,38 17 109,13

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto						
	Art, sort, KN-kode	a) b) c)	EUR FIM SEK	ATS FRF BEF/LUF	DEM IEP GBP	DKK ITL	GRD NLG	ESP PTE
2.230	Granatæbler ex 0810 90 85	a) b) c)	128,90 766,42 1 148,10	1 773,73 845,54 5 199,89	252,11 101,52 81,40	961,85 249 588,69	43 923,29 284,06	21 447,45 25 842,49
2.240	Kakifrugter (dadelblommer) (herunder Sha- ron-frugter) ex 0810 90 85	a) b) c)	204,00 1 212,95 1 817,02	2 807,16 1 338,18 8 229,51	399,00 160,67 128,83	1 522,26 395 007,21	69 514,43 449,57	33 943,44 40 899,17
2.250	Litchiblonner ex 0810 90 30	a) b) c)	130,03 773,15 1 158,19	1 789,31 852,97 5 245,57	254,32 102,41 82,12	970,30 251 781,51	44 309,19 286,56	21 635,89 26 069,54

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 207/2001**af 31. januar 2001****om fastsættelse af importtold for ris**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1667/2000 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1503/96 af 29. juli 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 for så vidt angår importtold for ris ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2831/98 ⁽⁴⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 11 i forordning (EF) nr. 3072/95 er det fastsat, at ved indførsel af de i nævnte forordnings artikel 1 omhandlede produkter opkræves toldsatsene i den fælles toldtarif. For de produkter, der er omhandlet i stk. 2 i denne artikel, er importtolden dog lig med interventionsprisen for disse produkter, på importtidspunktet, forhøjet med en vis procent, alt efter om det drejer sig om afskallet eller sleben ris og med fradrag af importprisen, for så vidt denne sats ikke overstiger satsene i den fælles toldtarif.
- (2) I henhold til artikel 12, stk. 3, i forordning (EF) nr. 3072/95 beregnes cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller på Fællesskabets importmarked for dette produkt.

- (3) I forordning (EF) nr. 1503/96 er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 3072/95, for så vidt angår importtold for ris.
- (4) Importtolden gælder, indtil en ny fastsættelse træder i kraft. Den forbliver ligeledes i kraft, hvis der ikke foreligger nogen notering fra den referencekilde, der er fastsat i artikel 5 til forordning (EF) nr. 1503/96 i de to uger forud for den næste periodiske fastsættelse.
- (5) For at sikre en korrekt gennemførelse af ordningen for importtold bør de markedskurser, der konstateres i en referenceperiode, anvendes ved beregningen af importtolden.
- (6) Anvendelsen af forordning (EF) nr. 1503/96 fører til fastsættelsen af importtolden efter bilagene til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importtolden for ris som omhandlet i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 3072/95 er fastsat i bilag I til nærværende forordning på grundlag af de elementer, der er fastsat i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 189 af 30.7.1996, s. 71.

⁽⁴⁾ EFT L 351 af 29.12.1998, s. 25.

BILAG I

Fastsættelse af importtolden for ris og brudris

(EUR/t)

KN-kode	Importtold ⁽¹⁾				
	Tredjelande (undtagen AVS-stater og Bangladesh) ⁽²⁾	AVS-stater (⁽¹⁾) (⁽²⁾) (⁽³⁾)	Bangladesh (⁽⁴⁾)	Basmati Indien og Pakistan ⁽⁵⁾	Egypten ⁽⁶⁾
1006 10 21	(⁽⁷⁾)	69,51	101,16		158,25
1006 10 23	(⁽⁷⁾)	69,51	101,16		158,25
1006 10 25	(⁽⁷⁾)	69,51	101,16		158,25
1006 10 27	(⁽⁷⁾)	69,51	101,16		158,25
1006 10 92	(⁽⁷⁾)	69,51	101,16		158,25
1006 10 94	(⁽⁷⁾)	69,51	101,16		158,25
1006 10 96	(⁽⁷⁾)	69,51	101,16		158,25
1006 10 98	(⁽⁷⁾)	69,51	101,16		158,25
1006 20 11	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 13	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 15	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 17	218,83	72,25	105,08	0,00	164,13
1006 20 92	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 94	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 96	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 98	218,83	72,25	105,08	0,00	164,13
1006 30 21	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 23	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 25	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 27	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 42	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 44	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 46	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 48	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 61	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 63	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 65	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 67	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 92	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 94	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 96	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 30 98	(⁽⁷⁾)	133,21	193,09		312,00
1006 40 00	(⁽⁷⁾)	41,18	(⁽⁷⁾)		96,00

⁽¹⁾ Importtolden for ris med oprindelse i AVS-staterne anvendes i forbindelse med den ordning, der er fastsat ved Rådets forordning (EF) nr. 1706/98 (EFT L 215 af 1.8.1998, s. 12) og Kommissionens forordning (EF) nr. 2603/97 (EFT L 351 af 23.12.1997, s. 22), som ændret.

⁽²⁾ I henhold til forordning (EØF) nr. 1706/98 opkræves ingen importtold ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet i det oversøiske franske departement Réunion.

⁽³⁾ Importtolden for indførsel af ris i det oversøiske franske departement Réunion er fastlagt i artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 3072/95.

⁽⁴⁾ Importtolden for ris, med undtagelse af brudris (KN-kode 1006 40 00), med oprindelse i Bangladesh anvendes i forbindelse med den ordning, der er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 3491/90 (EFT L 337 af 4.12.1990, s. 1) og Kommissionens forordning (EØF) nr. 862/91 (EFT L 88 af 9.4.1991, s. 7), som ændret.

⁽⁵⁾ Indførsel af produkter med oprindelse i de oversøiske lande og territorier (OLT) er fritaget for importtold i henhold til artikel 101, stk. 1, i Rådets afgørelse 91/482/EØF (EFT L 263 af 19.9.1991, s. 1), som ændret.

⁽⁶⁾ Importtolden for afskallet ris af sorten Basmati med oprindelse i Indien og Pakistan nedsættes med 250 EUR/t (artikel 4a i forordning (EF) nr. 1503/96, som ændret).

⁽⁷⁾ Told ifølge den fælles toldtarif.

⁽⁸⁾ Importtolden for ris med oprindelse i og hidrørende fra Egypten anvendes i forbindelse med den ordning, der er fastsat ved Rådets forordning (EF) nr. 2184/96 (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 1) og Kommissionens forordning (EF) nr. 196/97 (EFT L 31 af 1.2.1997, s. 53).

BILAG II

Beregning af importtolden for ris

	Uafskallet	Indica-arter		Japonica-arter		Brudris
		Afskallet	Sleben	Afskallet	Sleben	
1. Importtold (EUR/ton)	(¹)	218,83	416,00	264,00	416,00	(¹)
2. Beregningslementer						
a) Pris cif ARAG (EUR/ton)	—	318,20	264,01	260,95	284,31	—
b) Pris fob (EUR/ton)	—	—	—	228,33	251,69	—
c) Skibsfragt (EUR/ton)	—	—	—	32,62	32,62	—
d) Kilde	—	USDA og operatører	USDA og operatører	Operatører	Operatører	—

(¹) Told ifølge den fælles toltarif.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 208/2001

af 31. januar 2001

om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

den pågældende forordning, eller dermed ligestillede produkter.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

- (4) I henhold til artikel 12, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1255/1999 ydes støtte for skummetmælk, som er produceret inden for Fællesskabet og forarbejdet til kasein, hvis denne mælk og kaseinat, der er produceret med denne mælk, opfylder visse betingelser.

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 15. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1670/2000⁽²⁾, særlig artikel 31, stk. 3, og

- (5) Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 635/2000⁽⁴⁾, godkender levering til industrier, der fremstiller visse varer af smør og fløde til nedsatte priser.

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 31, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1255/1999 kan forskellen mellem priserne i den internationale handel for de produkter, der er nævnt i artikel 1, litra a), b), c), d), e) og g), i den pågældende forordning, og priserne inden for Fællesskabet dækkes af en eksportrestitution. Kommissionens forordning (EF) nr. 1520/2000 af 13. juli 2000 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2390/2000⁽⁶⁾, specificerer sådanne af disse produkter, for hvilke der bør fastsættes en restitutionssats, der skal anvendes ved deres udførsel i form af varer, som er nævnt i bilaget til forordning (EF) nr. 1255/1999.

- (6) På grundlag af overslagene over udgifter og de disponible budgetmidler er det fortsat nødvendigt at sikre en stram styring.

- (7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

- (2) I henhold til artikel 4, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1520/2000 skal restitutionssatsen pr. 100 kg af hvert af de basisprodukter, der tages i betragtning, fastsættes for hver måned.

1. De restitutionssatser, der skal anvendes for de basisprodukter, der er anført i bilag A til forordning (EF) nr. 1520/2000, nævnt i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1255/1999 og udført i form af varer, der er nævnt i bilaget til forordning (EF) nr. 1255/1999, fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning.

- (3) Artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1520/2000 bestemmer, at der ved fastsættelsen af restitutionssatsen skal tages hensyn til eventuelle produktionsrestitutioner, støtte eller andre foranstaltninger med tilsvarende virkning, som skal anvendes i alle medlemsstaterne i henhold til bestemmelserne i forordningen om den fælles markedsordning i den pågældende sektor med hensyn til de basisprodukter, der er nævnt i bilag A til

2. Der fastsættes ingen restitutionssatser for de produkter, der er nævnt i det forudgående stykke, men ikke omfattes af bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2001.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 10.⁽³⁾ EFT L 177 af 15.7.2000, s. 1.⁽⁴⁾ EFT L 276 af 28.10.2000, s. 3.⁽⁵⁾ EFT L 350 af 20.12.1997, s. 3.⁽⁶⁾ EFT L 76 af 25.3.2000, s. 9.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2001.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. januar 2001 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I

(EUR/100 kg)

KN-kode	Varebeskrivelse	Restitutionssatser
ex 0402 10 19	Mælkepulver, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på under 1,5 vægtprocent (PG 2):	
	a) for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 3501	—
	b) for så vidt angår udførsel af andre varer	15,00
ex 0402 21 19	Mælkepulver, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på 26 vægtprocent (PG 3):	
	a) for så vidt angår udførsel af varer, der i form af produkter, som er ligestillet med PG 3, indeholder smør eller fløde til nedsat pris, og som er fremstillet på de betingelser, som er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97	34,88
	b) for så vidt angår udførsel af andre varer	68,00
ex 0405 10	Smør, med et fedtindhold på 82 vægtprocent (PG 6):	
	a) for så vidt angår udførsel af varer, der indeholder smør eller fløde til nedsat pris, og som er fremstillet på de betingelser, som er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97	75,00
	b) for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 2106 90 98 med et mælkefedtindhold på 40 vægtprocent og derover	177,25
	c) for så vidt angår udførsel af andre varer	170,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 209/2001

af 31. januar 2001

om fastsættelse af restitutionssatserne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer uden for traktatens bilag I

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1527/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 18, stk. 5, litra a) og stk. 15, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 18, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 2038/1999 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne for de i artikel 1, stk. 1, litra a), c), d), f), g) og h), i nævnte forordning omhandlede produkter og EF-priserne udlignes ved en eksportrestitution, når disse produkter udføres i form af varer, der er angivet i bilaget til nævnte forordning i Kommissionens forordning (EF) nr. 1520/2000 af 13. juli 2000 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2390/2000 ⁽⁴⁾, præciseres det, for hvilke af disse produkter der skal fastsættes en restitutionssats, der gælder ved disse produkters udførsel i form af varer, der er anført i bilag I til forordning (EF) nr. 2038/1999.
- (2) I henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1520/2000 skal restitutionssatsen fastsættes for hver måned pr. 100 kg af hvert af basisprodukterne.
- (3) Artikel 18, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2038/1999 samt artikel 11 i den landbrugsaftale, der blev indgået i forbindelse med de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, indebærer, at eksportrestitutionen for et produkt, der er iblandet en vare, ikke må

være større end restitutionen for dette produkt, når det udføres i uændret stand.

- (4) De restitutioner, der er fastsat i nærværende forordning, kan forudfastsættes. Markedsituationen for de kommende måneder kan ikke forudses på nærværende tidspunkt.
- (5) De forpligtelser, der blev indgået om restitutioner, der kan ydes ved udførsel af landbrugsprodukter, der er iblandet varer uden for traktatens bilag I, kan bringes i fare ved forudfastsættelsen af høje restitutionssatser. Der bør derfor træffes beskyttelsesforanstaltninger i disse situationer uden dermed at forhindre indgåelsen af langfristede kontrakter. Fastsættelsen af en specifik restitutionsats for forudfastsættelsen af restitutionerne er en foranstaltning, der kan sikre disse forskellige målsætninger.
- (6) På grundlag af overslagene over udgifter og de disponible budgetmidler er det fortsat nødvendigt at sikre en stram styring.
- (7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De restitutionssatser, der gælder for de i bilag A til forordning (EF) nr. 1520/2000 og de i artikel 1, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 2038/1999 nævnte basisprodukter, som udføres i form af varer, der er nævnt i bilag I til forordning (EF) nr. 2038/1999, fastsættes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2001.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.⁽²⁾ EFT L 175 af 14.7.2000, s. 59.⁽³⁾ EFT L 177 af 15.7.2000, s. 1.⁽⁴⁾ EFT L 276 af 28.10.2000, s. 3.

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. januar 2001 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer uden for traktatens bilag I

Produkt	Restitutionsatser i EUR/100 kg	
	i tilfælde af forudfastsættelse af restitutionerne	i andre tilfælde
Hvidt sukker:	41,15	41,15

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 210/2001**af 31. januar 2001****om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld og af forskuddet**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, særlig stk. 3 og 10 i protokol 4 om bomuld, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1553/95 ⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1554/95 af 29. juni 1995 om fastsættelse af almindelige regler for støtteordningen vedrørende bomuld og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2169/81 ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1419/98 ⁽³⁾, særlig artikel 3, 4 og 5, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 3 i forordning (EF) nr. 1554/95 fastsættes der en verdensmarkedspris for ikke-egreneret bomuld regelmæssigt på grundlag af de konstaterede verdensmarkedspriser for egreneret bomuld under hensyntagen til det historiske forhold mellem den fastlagte verdensmarkedspris for egreneret bomuld og den beregnede pris for ikke-egreneret bomuld. Det historiske forhold blev fastlagt i artikel 1, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1201/89 af 3. maj 1989 om gennemførelsesbestemmelser for støtteordningen for bomuld ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1624/1999 ⁽⁵⁾. Hvis verdensmarkedsprisen ikke kan fastsættes, fastlægges prisen på grundlag af den sidste fastsatte frist.

(2) I henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 1554/95 fastsættes verdensmarkedsprisen for egreneret bomuld for et produkt med visse egenskaber under hensyntagen til de højeste udbud og noteringer på verdensmarkedet blandt dem, der anses for at være repræsentative for markedets faktiske tendens. Med henblik på denne fastsættelse udarbejdes der et gennemsnit for de udbud og noteringer, der konstateres på en eller flere europæiske børser for et produkt leveret cif en nordeuropæisk havn fra de forskellige leverandørlande, der anses for at være mest repræsentative for den internationale handel. Der er dog fastsat justeringer af disse kriterier ved fastsæt-

telsen af verdensmarkedsprisen for egreneret bomuld af hensyn til forskelle, der er begrundet i det leverede produkts kvalitet eller udbuddenes og noteringernes art. Disse justeringer er fastsat i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1201/89.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier fører til fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld på nedennævnte niveau.

(4) Ifølge artikel 5, stk. 3a, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1554/95 er det fastsat, at forskuddet på støtten er lig med målprisen nedsat med verdensmarkedsprisen samt et fradrag, der beregnes efter den formel, der anvendes ved overskridelse af den maksimale garantimængde, men på grundlag af en omvurdering af produktionen af ikke-egreneret bomuld, forhøjet med 7,5 %. Omvurderingen af produktionen i produktionsåret 2000/01 og den tilsvarende procentsats for forhøjelsen blev fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2714/2000 ⁽⁶⁾. Det forhold, at denne beregningsmetode anvendes, medfører, at forskuddet pr. medlemsstat fastsættes som anført nedenfor —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld som omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1554/95 fastsættes til 36,936 EUR/100 kg.

2. Forskuddet på støtten som omhandlet i artikel 5, stk. 3a, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1554/95 fastsættes til:

— 54,801 EUR/100 kg for Spanien

— 30,352 EUR/100 kg for Grækenland

— 69,364 EUR/100 kg for de øvrige medlemsstater.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2001.

⁽¹⁾ EFT L 148 af 30.6.1995, s. 45.

⁽²⁾ EFT L 148 af 30.6.1995, s. 48.

⁽³⁾ EFT L 190 af 4.7.1998, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT L 123 af 4.5.1989, s. 23.

⁽⁵⁾ EFT L 192 af 24.7.1999, s. 39.

⁽⁶⁾ EFT L 313 af 13.12.2000, s. 7.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 211/2001**af 31. januar 2001****om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det korrektionsbeløb, der skal anvendes på restitutioner for korn, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 9/2001⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 144/2001⁽⁴⁾.
- (2) På grundlag af dagens cif-priser og dagens cif-priser for terminkøb og under hensyntagen til den forventede markedsudvikling er det nødvendigt at ændre det

korrektionsbeløb, der skal anvendes på den for tiden gældende restitution for korn.

- (3) Korrektionsbeløbet skal fastsættes efter samme procedure som restitutionen. Det kan ændres inden for tidsrummet mellem to fastsættelser —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De korrektionsbeløb, der anvendes på de forudfastsatte eksportrestitutioner for produkter omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c), med undtagelse af malt i forordning (EØF) nr. 1766/92, ændres i overensstemmelse med bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.⁽³⁾ EFT L 2 af 5.1.2001, s. 10.⁽⁴⁾ EFT L 23 af 25.1.2001, s. 29.

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. januar 2001 om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

(EUR/t)

Produktkode	Bestemmelse	Løbende måned 2	1. termin 3	2. termin 4	3. termin 5	4. termin 6	5. termin 7	6. termin 8
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	A00	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1002 00 00 9000	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	A00	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1101 00 15 9130	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1101 00 15 9150	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1101 00 15 9170	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1101 00 15 9180	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1102 10 00 9700	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	-1,50	-3,00	-4,50	-6,00	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	-1,34	-2,68	-4,02	-5,36	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	-1,37	-2,74	-4,11	-5,48	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2000 (EFT L 243 af 28.9.2000, s. 14).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 212/2001
af 31. januar 2001
om ændring af det korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for malt

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det korrektionsbeløb, der skal anvendes på restitutioner for malt, er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 55/2001 ⁽³⁾.
- (2) På grundlag af dagens cif-priser og dagens cif-priser for terminkøb og under hensyntagen til den forventede markedsudvikling er det nødvendigt at ændre det

korrektionsbeløb, der anvendes på den for tiden gældende restitution for malt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det korrektionsbeløb, der anvendes på de forudfastsatte eksportrestitutioner for produkter omhandlet i artikel 13, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1766/92, ændres i overensstemmelse med bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 34.

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. januar 2001 om ændring af det korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for malt

(EUR/t)

Produktkode	Bestemmelse	Løbende måned 2	1. term. 3	2. term. 4	3. term. 5	4. term. 6	5. term. 7
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	-1,27	-2,54	-3,81	-5,08	-6,35
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	-1,27	-2,54	-3,81	-5,08	-6,35
1107 20 00 9000	A00	0	-1,49	-2,98	-4,47	-5,96	-7,45

(EUR/t)

Produktkode	Bestemmelse	6. term. 8	7. term. 9	8. term. 10	9. term. 11	10. term. 12	11. term. 1
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	-7,62	-8,89	—	—	—	—
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	-7,62	-8,89	—	—	—	—
1107 20 00 9000	A00	-8,94	-10,43	—	—	—	—

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2000 (EFT L 243 af 28.9.2000 s. 14).

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2001/6/EF

af 29. januar 2001

om tredje tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 96/49/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om jernbanebefordring af farligt gods

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 96/49/EF af 23. juli 1996 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om jernbanebefordring af farligt gods ⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/62/EF ⁽²⁾, særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilaget til direktiv 96/49/EF indeholder reglementet for international befordring af farligt gods med jernbane, almindeligvis benævnt RID, i udgaven gældende fra den 1. juli 1999.
- (2) RID ajourføres hvert andet år, og en ændret udgave heraf vil derfor træde i kraft den 1. juli 2001 med en overgangsperiode frem til 31. december 2002, dog således, at overgangsperioden for farligt gods i klasse 7 (radioaktive stoffer) udløber den 31. december 2001.
- (3) Det er derfor nødvendigt at ændre bilaget til direktiv 96/49/EF.
- (4) De i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det i artikel 9 i direktiv 96/49/EF omhandlede udvalg for transport af farligt gods —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilaget til direktiv 96/49/EF affattes således:

»BILAG

Bilaget omfatter bestemmelserne i »det internationale reglement for befordring af farligt gods med jernbane« (RID), der optræder som bilag I til appendiks B til

COTIF, udgave gældende fra den 1. juli 2001, dog således, at udtrykkene »kontraherende part« og »staterne eller jernbanerne« ersattes med »medlemsstat«

NB: Den kodificerede 2001-udgave af RID offentliggøres, så snart teksten foreligger på alle de officielle fællesskabssprog.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 31. december 2002 hvad angår farligt gods i andre klasser. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. januar 2001.

På Kommissionens vegne

Loyola DE PALACIO

Næstformand

⁽¹⁾ EFT L 235 af 17.9.1996, s. 25.

⁽²⁾ EFT L 279 af 1.11.2000, s. 44.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2001/7/EF

af 29. januar 2001

om tredje tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 94/55/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om transport af farligt gods ad vej

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 94/55/EF af 21. november 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om transport af farligt gods ad vej ⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/61/EF ⁽²⁾, særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag A og B til direktiv 94/55/EF indeholder bilag A og B til den europæiske konvention om international transport af farligt gods ad vej, almindeligvis benævnt ADR, i udgaven gældende fra den 1. juli 1999.
- (2) ADR ajourføres hvert andet år, og en ændret udgave heraf vil derfor træde i kraft den 1. juli 2001 med en overgangsperiode frem til 31. december 2002, dog således, at overgangsperioden for farligt gods i klasse 7 (radioaktive stoffer) udløber den 31. december 2001.
- (3) Det er derfor nødvendigt at ændre bilagene til direktiv 94/55/EF.
- (4) De i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Transport af Farligt Gods —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilagene til direktiv 94/55/EF ændres som følger:

- 1) Bilag A affattes således:

»BILAG A

Bilag A omfatter bestemmelserne i bilag A til den europæiske konvention om international transport af farligt gods ad vej (ADR), som de gælder fra den 1. juli 2001, idet udtrykket »kontraherende part« erstattes med »medlemsstat«

NB: Den kodificerede 2001-udgave af bilag A til ADR offentliggøres, så snart teksten foreligger på alle de officielle fællesskabssprog.«

- 2) Bilag B affattes således:

»BILAG B

Bilag B omfatter bestemmelserne i bilag B til den europæiske konvention om international transport af farligt gods ad vej (ADR), som de gælder fra den 1. juli 2001, idet udtrykket »kontraherende part« erstattes med »medlemsstat«

NB: Den kodificerede 2001-udgave af bilag B til ADR offentliggøres, så snart teksten foreligger på alle de officielle fællesskabssprog.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 31. december 2001 hvad angår farligt gods i klasse 7 og inden den 31. december 2002 hvad angår farligt gods i andre klasser. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. januar 2001.

På Kommissionens vegne

Loyola DE PALACIO

Næstformand

⁽¹⁾ EFT L 319 af 12.12.1994, s. 7.

⁽²⁾ EFT L 279 af 1.11.2000, s. 40.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 8. december 2000

om undertegnelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet og tilhørende protokoller om bekæmpelse af menneskehandel, navnlig med kvinder og børn, og smugling af indvandrere til lands, til vands og i luften

(2001/87/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, artikel 62, nr. 2, litra a), artikel 63, første afsnit, nr. 3, litra b), og artikel 95 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til Kommissionens forslag, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har på Fællesskabets vegne forhandlet sig frem til konventionen og de to tilhørende protokoller, der er omfattet af Fællesskabets kompetence, efter at have fået bemyndigelse hertil af Rådet.
- (2) Rådet har ligeledes bemyndiget Kommissionen til at forhandle om Fællesskabets tiltrædelse af disse internationale aftaler.
- (3) Forhandlingerne er afsluttet, og de instrumenter, man har forhandlet sig frem til, vil blive lagt frem til undertegnelse af medlemsstaterne og af regionale organisationer til økonomisk integration med kompetence hertil i Palermo den 12. til 15. december 2000 og derefter i De Forenede Nationers hovedsæde i en periode på to år.
- (4) Medlemsstaterne har givet udtryk for, at de vil undertegne disse instrumenter, så snart der åbnes mulighed

herfor i Palermo, og det er vigtigt, at Det Europæiske Fællesskab også får denne mulighed —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

1. Rådets formand bemyndiges til at udpege personer, der på Det Europæiske Fællesskabs vegne kan undertegne konventionen om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet samt de tilhørende protokoller om bekæmpelse af menneskehandel, især med kvinder og børn, og smugling af indvandrere til lands, til vands og i luften.
2. Teksterne til konventionen og de to tilhørende protokoller, der blev vedtaget af FN's Generalforsamling ved resolution nr. 25 af 15. november 2000, offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, når Fællesskabet har tiltrådt dem.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. december 2000.

På Rådets vegne

H. VÉDRINE

Formand

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. april 1999

om statsstøtte fra Grækenland til to gødningsvirksomheder

(meddelt under nummer K(1999) 1120)

(Kun den græske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2001/88/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter i overensstemmelse med nævnte artikel at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger⁽¹⁾, under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Kommissionen blev gennem en klage gjort opmærksom på den støtte, de græske myndigheder har ydet til to gødningsvirksomheder, nemlig Prottypos Ktimatiki — Touristiki Ltd, også kendt som Moretco (Model Real Estate and Tourism Co. — herefter benævnt »PKT«), og Anonimi Eteria Biomihania Azotouhon Lipasmaton, også kendt som Nitrogen Fertiliser Industry og AEVAL (herefter benævnt »AEVAL«).

Den 3. oktober 1996 besluttede Kommissionen at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2, med hensyn til den pågældende støtte. De græske myndigheder blev ved brev af 16. oktober 1996 underrettet om, at proceduren var indledt. Kommissionen modtog deres svar i et brev af 7. januar 1997, som blev registreret den 15. januar.

Ordlyden af brevet til de græske myndigheder blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽²⁾ og gav anledning til reaktioner fra tre interesserede parter, nemlig to europæiske brancheforeninger inden for den pågældende sektor og et handelskammer i en medlemsstat. I et brev af 23. september 1997 blev de interesserede parter synspunkter videregivet til de græske myndigheder, således at de kunne fremsætte deres bemærkninger dertil. I det pågældende brev anmodede Kommissionen ligeledes om yderligere oplysninger om visse

specifikke punkter i sagen. Svaret fra de græske myndigheder blev modtaget i et brev af 21. november 1997.

II

A. STØTTEMODTAGERE

PKT og Lipasmata Drapetsonas (LD)

Ifølge de første oplysninger, Kommissionen fik stillet til rådighed, og som blev fremlagt, da proceduren blev indledt, hed PKT indtil 1992 Anonimi Elliniki Eteria Himikon Proiondon ke Lipasmaton (Græske Kemiske Produkter og Gødningsstoffer A/S — herefter benævnt »AEEHPL«). Dette selskab blev erklæret konkurs, da det ikke havde kunnet betale en udestående gæld på 18 mia. GRD til Grækenlands nationalbank (herefter benævnt »ETE« efter den græske forkortelse). Selskabets faste anlægsaktiver blev købt af »ETE« for 9 mia. GRD og brugt til oprettelsen af PKT. Samtidig afskrev banken den resterende ubetalte gæld på 9 mia. GRD.

Aktiverne blev overført til PKT på visse betingelser; den vigtigste var, at PKT skulle videreføre gødningsfabrikken midlertidigt og senere tilbagebetale ETE det beløb, banken havde betalt for aktiverne. Ifølge de foreliggende oplysninger fortsatte fabrikken sin drift, og ETE gav den ubestemt betalingsfrist for de første afdrag.

Desuden var PKT i en vanskelig finansiel situation. Balancerne for 1994 og 1995, der omfatter de to første driftsår, viser, at tabene langt oversteg selskabets egenkapital med det resultat, at dets samlede nettosaldo det første år var negativ. Det næste regnskabsår blev også afsluttet med betydelige tab, selvom PKT pr. 30. november 1995 havde opgivet gødningsproduktionen, som blev overtaget af et nyoprettet datterselskab, nemlig Lipasmata Drapetsonas (herefter benævnt »LD«). I 1995 registrerede LD tab på 1,3 mia. GRD, hvorved dets egenkapital kom ned på ca. -1,2 mia. GRD.

⁽¹⁾ EFT C 82 af 14.3.1997, s. 5.

⁽²⁾ Se fodnote 1.

AEVAL

Ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over, og som blev forelagt, da proceduren blev indledt, ejes AEVAL af Grækenlands landbrugsbank (herefter benævnt »ATE« efter den græske forkortelse), som kontrolleres af den græske stat. AEVAL har kørt med tab siden 1992. I 1993 var dets egenkapital praktisk taget nede på nul. Derefter blev egenkapitalen stærkt negativ som følge af yderligere tab. Der herskede tvivl om, hvorvidt selskabet kunne indfri sine kortfristede forpligtelser, og allerede i 1994 opstod der et alvorligt likviditetsproblem.

B. STØTTEFORANSTALTNINGER

Der er indledt procedure vedrørende følgende foranstaltninger:

- ETE's afskrivning af ovennævnte gæld på 9 mia. GRD og udsættelse på ubestemt tid af betalingen af i det mindste første afdrag af tilbagebetalingen af købsprisen på 9 mia. GRD, som ETE har betalt
- det lån på 500 mio. GRD, som ETE den 7. september 1995 ydede PKT, og den tilsvarende statsgaranti, der blev ydet den 18. oktober 1995
- det lån på 1,2 mia. GRD, som ETE ydede LD den 16. januar 1996, og den tilsvarende statsgaranti; det var hensigten, at det pågældende lån skulle dække selskabets tab i 1994 (500 mio. GRD) og 1995 (700 mio. GRD), selvom — og det bør bemærkes — selskabet på daværende tidspunkt endnu ikke var oprettet
- det lån på 600 mio. GRD, som ETE også ydede LD i 1996, og den tilsvarende statsgaranti, som blev ydet den 30. juli 1996
- ATE's kapitaltilførsel på 1 mio. GRD til fordel for AEVAL og den støtte, det nationale elselskab ydede ved ikke at gennemtvunge betalingen af udestående gæld på 4,5 mia. GRD
- det kvotesystem, der i 1995 blev taget i brug af Synel (en græsk organisation for markedsføring af gødning, som kontrolleres af den statsejede bank ATE) med henblik på at sikre en vis afsætning og omsætning for PKT/LD og AEVAL, som disse under normale markedsvilkår ikke ville kunne have opnået.

III

De interesserede tredjeparter har enstemmigt bakket Kommissionens standpunkt op og understreget, at EF-producenter stilles vanskeligt på det græske gødningsmarked på grund af den støtte, som visse lokale selskaber modtager fra staten.

IV

De græske myndigheders holdning i proceduren kan resumeres således:

- a) ETE har ikke afskrevet noget af AEEHPL's gæld. Selskabets aktiver, der blev sat under likvidation, er praktisk taget alle sammen allerede blevet afviklet. ETE blev anerkendt som kreditor både for fordringer, der tidsmæssigt lå forud for likvidationen, og med hensyn til lån, der blev ydet, mens selskabet blev afviklet.
- b) PKT's betaling af fabrikkens købspris fandt sted, efter at dets egenkapital var blevet forøget med et beløb svarende til hvert årligt afdrag, idet denne kapitalforøgelse blev dækket af aktionæren ETE. De første tre afdrag (1995-1997) blev betalt på normal vis, og restbeløbet vil blive betalt på de aftalte forfaldsdatoer. Kommissionen har fået forelagt dokumentation for disse betalinger.
- c) De vanskeligheder, PKT og derefter LD blev konfronteret med, skyldtes Statsrådets annullering af regeringens tilladelse til, at det daværende selskab AEEHPL kunne modernisere sit anlæg. Efter annulleringen gav staten ordre til, at visse produktionsenheder skulle sættes ud af drift af miljømæssige årsager (forurening i tæt befolket område). Dette medførte en produktionsnedgang på 50 %, og det betød igen, at der ikke kunne sælges tilstrækkeligt til at nå op på dækningspunktet.

Formålet med ETE's lån og den græske stats garantier var at sætte selskabet i stand til at imødegå de driftsvanskeligheder, det stod over for, efter at visse produktionsenheder var blevet nedlagt. Desuden arbejder fabrikken på et midlertidigt grundlag, da præfektret for Piræus har beordret, at den skal nedlægges definitivt senest den 31. juli 2000. Med andre ord var formålet med statens støtte at gøre virksomheden i stand til at gennemføre en omstrukturering sideløbende med, at den af hensyn til miljøet gradvis nedskar produktionen.

De græske myndigheder finder, at de pågældende støtteforanstaltninger kan anses for at være forenelige med traktaten i kraft af de undtagelser, der indrømmes i artikel 92, stk. 3, litra a), og/eller litra c), samt fællesskabsrammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse⁽³⁾, navnlig punkt 3.4, som omhandler driftsstøtte.

- d) Støtten berører ikke samhandelen mellem medlemsstater, idet Grækenlands andel af denne samhandel kun er minimal (mellem 0,4 og 1,1 %).
- e) Hvad angår AEVAL, forøgede dets hovedaktionær, ATE, i februar 1995 dets egenkapital, således at det kunne lancere en investeringsplan for at modernisere sine anlæg med henblik på at fremstille nye produkter. Selskabet håbede, at det ved at øge produktionen ville kunne forbedre sin finansielle situation. De forventede resultater udeblev, og selskabet magtede ikke at imødegå sine finansielle vanskeligheder; i august 1997 var det således tvunget til at nedlægge virksomheden. Bankens bidrag kan ikke betragtes som en form for statsstøtte, eftersom banken ved at investere i sine datterselskaber blot ville maksimere sit udbytte.

⁽³⁾ EFT C 72 af 10.3.1994, s. 3.

f) Synel er et privatejet selskab. Det har ikke på noget tidspunkt (siden 1992, da gødningsmarkedet blev liberaliseret) pålagt de gødningsproducenter, som det modtager leverancer fra, nogen produktionskvoter. Betalingsbetingelserne er fastlagt ved aftale og kan variere, alt efter hvor store mængder gødning der købes. Synel er et landsdækkende selskab med kunder i hele Grækenland; den afgørende faktor i dets valg af leverandører er derfor den mest fordelagtige fysiske beliggenhed. PKT/LD er således mere konkurrencedygtige hvad angår omkostninger til transport af produkter til den centrale og sydlige del af Grækenland, idet konkurrenterne er etableret i den nordlige del af Grækenland.

V

A. SPØRGSMÅLET OM, HVORVIDT DER FORELIGGER STATSTØTTE EFTER TRAKTATENS ARTIKEL 92, STK. 1

I denne sammenhæng er det nødvendigt at gennemgå de transaktioner, der er gennemført af ETE, den græske stat, ATE, det nationale elselskab og Synel.

a) ETE's foranstaltninger

Ifølge den klage, der er indgivet i denne sag, kontrolleres ETE indirekte af den græske stat. I en anden klage, der har perifer berøring med denne sag og hvori der også henvises til ETE's aktiviteter, skulle banken i alle henseender være identisk med den græske stat, idet dens aktier i vid udstrækning ejes af staten og af offentligretlige juridiske personer.

Ifølge oplysningerne i den anden klage ejer staten ganske rigtigt kun ca. 5 % af bankens kapital; men 43,67 % ejes af holdingselskaber, som ejes af organisationer, der kontrolleres af staten. Derfor er statens samlede aktieandel 48,779 %. De resterende 51,221 % er fordelt mellem en lang række forskellige aktionærer, som ikke har reel kontrol over bankens drift.

Ifølge samme kilde vælges bankens bestyrelse af generalforsamlingen. Imidlertid udpeges mindst fire af de i alt 15 bestyrelsesmedlemmer, nemlig bankens direktør og tre vicedirektører, som samtidig er henholdsvis formand og næstformænd for bestyrelsen, af regeringen, før de opstilles på generalforsamlingen. Andre bestyrelsesmedlemmer repræsenterer offentlige interesser, f.eks. repræsenterer en biskop den græske kirke, som ifølge landets forfatning ikke er adskilt fra staten.

Kommissionen har i andre sager (navnlig statsstøttesager NN 137/97 og NN 138/97 — Grækenland) anmodet de græske myndigheder om at oplyse, om ETE er et organ, som henhører under den offentlige eller den private sektor. Det fremgår af de modtagne svar, især svarene fra banken, at ETE i medfør af

artikel 91 i lov nr. 1892/1990 ikke længere henhører under den offentlige sektor, eftersom staten hverken ejer hele kapitalen eller en majoritet. Statens direkte deltagelse i bankens kapital andrager 5,097 %, mens statens deltagelse som helhed beløber sig til 49,194 %. De aktier, der ejes af den offentlige sektor, giver ikke nogen specielle rettigheder.

Bestyrelsen vælges frit af generalforsamlingen, som også kontrollerer den. Alle bestemmelser, som gav staten ret til at udpege visse bestyrelsesmedlemmer, blev ophævet ved lov nr. 2076/1992. Denne lov ophævede ligeledes bestemmelserne med krav om, at organisationer fra den offentlige sektor på generalforsamlingen skulle repræsenteres ved finansministeriet, arbejdsministeriet osv. eller ved en fælles repræsentant. Følgelig fastholder de græske myndigheder, at det ikke længere kan fremføres, at de aktiviteter, bankens styrende organer udfører, er statslige aktiviteter. Bankens beslutninger kan derfor ikke betragtes som statsstøtte.

Kommissionen tager hensyn til sammensætningen af bankens kapital, hvoraf størsteparten ejes af den private sektor. I og med at det ikke fremgår af nogen af de oplysninger, den har fået forelagt, at størsteparten af ETE's bestyrelsesmedlemmer er repræsentanter for den offentlige sektor, konkluderer Kommissionen, at banken ikke kontrolleres af den græske stat.

De beslutninger, bestyrelsen træffer, er derfor ikke omfattet af traktatens artikel 92, stk. 1. Kommissionen underrettede allerede den 24. april 1997 i forbindelse med en anden sag de græske myndigheder om denne konklusion. Følgelig kan hverken den eventuelle afskrivning af gæld på 9 mia. GRD til fordel for AEEHPL eller den eventuelle udsættelse af PKT's gældsbetaling til ETE (som ifølge de græske myndigheder ikke har fundet sted) betragtes som statsstøtte. Kommissionen kan derfor afslutte proceduren hvad angår disse spørgsmål og de lån, der er ydet til PKT og LD. Det skal dog stadig undersøges, hvorvidt banken ville have ydet lån til de pågældende to virksomheder, hvis der ikke var blevet stillet nogen statsgarantier.

b) Statens garantier til fordel for PKT og LD

Disse garantier blev tilstået ved ministerielle afgørelser af 16. oktober 1995 og 16. januar og 23. juni 1996 og blev offentliggjort i den græske lovtidende (*). Da der var tale om ad hoc-foranstaltninger, begunstiger de visse virksomheder eller visse produktionsenheder i den i EF-traktatens artikel 92, stk. 1, omhandlede forstand.

De græske myndigheder har under sagens forløb forsikret om, at der ikke er blevet stillet nogen garanti for lånet på 500 mio. GRD i 1995. Myndighederne har fremlagt et brev af 7. oktober 1997 fra finansministeriet til økonomiministeriet, hvoraf det fremgår, at garantien for det pågældende lån var blevet trukket tilbage, fordi det ikke var stillet nogen sikkerhed med 1. prioritet. Det må derfor konkluderes, at PKT ikke opnåede nogen statsgaranti for lånet på 500 mio. GRD. Følgelig kan Kommissionen afslutte proceduren vedrørende dette aspekt.

De græske myndigheder har i deres bemærkninger under proceduren ikke afvist, at garantierne til fordel for PKT (dokumentationen for, at de var blevet annulleret, blev først fremlagt senere) og LD udgjorde støtte. De mener, at de udgjorde driftsstøtte med henblik på at opfylde miljømæssige krav.

(* Ref. FEK 876 af 20.10.1995; FEK 34 af 19.1.1996; FEK 658 af 30.7.1996.

De græske myndigheder fastholder ligeledes, at de pågældende bidrag fra staten ikke havde nogen virkninger for samhandelen mellem medlemsstaterne, eftersom Grækenland kun tegnede sig for en beskedent andel af denne handel, således som Kommissionen anførte det i forbindelse med indledningen af proceduren. Derfor kunne det (selvom de græske myndigheder i strid med deres egen argumentation ikke gør det) konkluderes, at de pågældende foranstaltninger ikke udgør støtte efter traktatens artikel 92, stk. 1.

Dette argument er ikke holdbart. Grækenland har en — om end beskedent — andel af samhandelen inden for Fællesskabet, hvilket Kommissionen gjorde opmærksom på ved indledningen af proceduren. Kommissionen påviste, at der var tale om en betydelig handel på Fællesskabets gødningsmarked: 16,8 mio. tons i 1992 og 19,5 mio. tons i 1994. Grækenlands eksport til de øvrige medlemsstater androg (i mængde) 0,66 % af samhandelen inden for Fællesskabet i 1993 og 0,44 % i 1994. Stadig målt i mængde udgjorde Grækenlands import 1,1 % af samhandelen inden for Fællesskabet i denne sektor i 1993 og 0,89 % i 1994. Kommissionen konkluderede i sin analyse af gødningsmarkedet, at importen fra andre medlemsstater dækker mellem 10 og 15 % (afhængigt af vurderingerne) af landets behov.

Handelens betydning er også blevet understreget af de tredjeparter, der har deltaget i proceduren. Ifølge en af de europæiske gødningsproducentsammenslutninger, der er involveret i denne sag, svinger Grækenlands import af gødning mellem 350 000 og 400 000 tons, hvoraf 150 000 tons vedrører den type gødning, der også produceres i Grækenland. Af disse 150 000 tons kommer 90 % fra medlemmer af ovennævnte sammenslutning.

Ifølge en anden producentsammenslutning, der er involveret i proceduren, importerede Grækenland desuden 63 700 tons gødning fra andre medlemsstater i 1996, hvilket svarer til ca. 5 % af det indenlandske forbrug.

I og med at de græske myndigheder erkender, at LD tidligere eksporterede en del af sin produktion til de øvrige medlemsstater, konkluderer Kommissionen, at statens indgreb med henblik på at opretholde selskabet havde indvirkning på dets produktion og derfor også på dets eksport. Det betyder, at det pågældende indgreb fra statens side påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

Hvad angår fordrejning af konkurrencevilkårene, fremgik det af den europæiske industriundersøgelse for 1997⁽⁵⁾, at samhandelen med gødning i Vesteuropa faldt i første halvdel af 90'erne på grund af nedgang i forbruget og svagt stigende priser. De vesteuropæiske producenters finansielle situation blev forværret af den øgede import til EU og konkurrencen på de oversøiske markeder fra de central- og østeuropæiske producenters side.

Dette førte til, at mange fabrikker hurtigere måtte omstruktureres eller nedlægges. Denne udvikling ses stadigvæk i visse medlemsstater. I 1983 beskæftigede Fællesskabets gødningsin-

dustri 140 000 personer, mens tallet i 1995 var faldet til 20 000.

Siden midten af 90'erne har industrien genvundet sin konkurrenceevne og er på ny i stand til teknisk og finansielt at forsyne det europæiske marked med de mængder og den kvalitet, der er efterspørgsel efter. Ifølge prognoserne vil markedet være stabilt i de kommende år. Denne tendens sås tydeligt i 1995, idet det af den europæiske industriundersøgelse for dette år⁽⁶⁾ fremgik, at produktionen i løbet af de nærmeste år ville blive stabiliseret efter en årrække med overskydende produktionskapacitet og lav efterspørgsel.

Eftersom statens indgreb har forsinket omstruktureringen af den pågældende industri i Grækenland, mens denne proces allerede har fundet sted eller er under gennemførelse i de andre medlemsstater, konkluderer Kommissionen, at støtten fordrejer konkurrencen.

Dette synspunkt deles af de interesserede tredjeparter, som har fremsendt deres bemærkninger, og som også har understreget, at de konkurrencemæssigt er ugunstigt stillede i forhold til virksomheder, som modtager støtte, eftersom statens støtte gør det muligt for disse at fortsætte med at sælge med tab.

Ifølge de tal, disse tredjeparter har fremlagt, og som de græske myndigheder ikke har anfægtet, forhindrede de vanskeligheder, PKT og LD stod over for, dem ikke (og heller ikke AEVAL) i at sælge deres produktion i 1994 og 1995 til priser, der lå 9-25 % under markedspriserne. Ifølge samme kilder skyldtes dette, at de pågældende virksomheder fulgte en fast politik, som bestod i systematisk at tilbyde lavere priser end de andre leverandører. Det må ikke glemmes, at dette punkt var et af de første, som fik klageren til at reagere i denne sag.

Det konkluderes derfor, at støtten i form af statsgarantier påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. Statsgarantierne til fordel for LD udgør følgelig statsstøtte i den i EF-traktatens artikel 92, stk. 1, omhandlede forstand.

Selvom det alene på baggrund af denne analyse kan påvises, at de pågældende foranstaltninger er statsstøtte, har Kommissionen fundet det hensigtsmæssigt at tilføje en række bemærkninger til visse af de påstande, der er fremført af de græske myndigheder. De henviser nemlig til elementer, som kan lægges til grund for at antage, at de pågældende garantier ikke udgør støtte efter traktatens artikel 92, stk. 1. Men imidlertid fremsætter de ikke på noget tidspunkt udtrykkelige påstande om noget i den retning.

De græske myndigheder fremfører i deres brev af 21. november 1997, at LD ved afviklingen rådede over aktiver, som efter salg på auktion var tilstrækkelige til at dække ikke alene selskabets gæld til ETE, men også dets gæld til tredjeparter. Endvidere beløb den objektive værdi af LD's faste ejendomme ifølge de græske myndigheder sig til 16,34 mia. GRD. Dette bekræftes i en erklæring til Piræus' skattemyndigheder.

⁽⁵⁾ Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer, 1997.

⁽⁶⁾ Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer, 1995.

Denne erklæring stammer fra 1993 og er ikke i overensstemmelse med den købspris, ETE (eller PKT) i 1993 betalte for de pågældende aktiver, dvs. 9 mia. GRD. Ifølge de græske myndigheder fandt ETE's ejendomserhvervelse sted på grundlag af et offentligt udbud. Derfor må det i dette tilfælde være udbudsværdien, som skal lægges til grund for en vurdering af markedsprisen i 1993. Det er i øvrigt også et beløb i denne størrelsesorden, som figurerer i PKT's balance.

De græske myndigheder fremfører, at enhver pant i LD's faste ejendom i forbindelse med de lån, ETE har ydet LD, derfor uden vanskelighed dækkes af den objektive værdi af selskabets jordbesiddelser og anden fast ejendom. Endelig anfører de, at værdien af ETE's pant i LD's ejendom var på 5 mia. GRD. Endvidere bekræfter de græske myndigheder i deres brev af 7. januar 1997, at der aldrig har været noget problem med selskabets kreditværdighed, idet det dog ikke er muligt at udlede, om der er tale om PKT eller LD; de fremfører, at selskabet takket være sin omsætning og de realisable aktiver, det kunne tilbyde som pant i fast ejendom, kunne opnå den fornødne driftskapital fra en hvilken som helst bank.

I betragtning af at de græske myndigheder på intet tidspunkt bekræfter, at den sikkerhedsstilling, som LD kunne tilbyde, ville have gjort selskabet i stand til at opnå lån til dækning af tabene uden at søge tilflugt til en statsgaranti, kræver ovenstående spørgsmål nærmere kommentar.

For det første benytter LD, som udelukkende blev oprettet for at drive fabrikken, PKT's anlæg på leasingvilkår og er derfor ikke ejeren heraf. Dette fremgår af LD's balancer, som under posterne for fast ejendom ikke indeholder nogen referencer til jord eller bygninger. LD råder derfor ikke over 16,34 mia. GRD i form af faste anlægsaktiver. Det kan få én til at undre sig over, hvordan LD's beskedne faste anlægsaktiver (36 mio. GRD i 1995 og 40 mio. GRD i 1996), især da selskabets egenkapital er negativ, kunne være nok til at dække dets gæld (5,67 mia. GRD i 1995 og 7,5 mia. GRD i 1996). Tallene for omsætningsaktiverne var en anelse højere, men stadig ikke høje nok (4,45 mia. GRD i 1995 og 4,5 mia. GRD i 1996).

Det bør også bemærkes, at der, i modsætning til hvad der skete med statsgarantien for lånet på 500 mio. GRD til PKT, ikke er noget, der vidner om, at den græske stat krævede af LD, at der skulle stilles pant i al fast ejendom, der ejes af Drapetsona gødningsfabrikken.

Det kunne antages, at PKT stillede sig som garant for LD, for eksempel ved at pantsætte en del af ovennævnte anlægsaktiver. Dette er hverken blevet bekræftet eller bevist af de græske myndigheder under proceduren. Man kan under alle omstændigheder undre sig over, hvordan PKT skulle have stillet en sådan garanti, da det ikke var rede til at tilbyde staten nogen sikkerhed til gengæld for statsgarantien for ovennævnte lån på 500 mio. GRD.

Hvad angår ETE's pant i LD A/S's anlægsaktiver for en værdi af 5 mia. GRD, viser de dokumenter, de græske myndigheder har fremlagt, at tinglysningskontoret har bekræftet, at ETE den 17.

juli 1995 havde pant for et tilsvarende beløb i PKT, og denne panteret var blevet registreret i 1994. Den pågældende panteret vedrører på ingen måde LD's anlægsaktiver, idet LD på daværende tidspunkt endnu ikke var oprettet.

De græske myndigheder forklarer også, at ETE's finansieringer af PKT og fra og med 1996 af LD fandt sted på grundlag af rent bankmæssige finans- og kreditkriterier. De betingelser (renter, garanti osv.), der var knyttet til driftslånene, var dem, som ETE almindeligvis anvender over for selskaber med nogenlunde samme kreditværdighed som den pågældende virksomhed.

Man kan undre sig over, hvad der var den økonomiske begrundelse for disse lån. Formålet med at yde driftsmidler til en virksomhed er i virkeligheden at gøre den i stand til at afvikle udestående gæld, og ikke at gennemføre omstruktureringer for at forbedre dets situation. Endvidere er det, i betragtning af den omstændighed, at der var planer om at nedlægge gødningsfabrikken, tvivlsomt, om andre banker ville have ydet LD nogen form for langfristet lån.

De græske myndigheder fremfører i deres brev af 21. november 1997, at Drapetsona-fabrikken med de garantier, der var opnået for lån på henholdsvis 1,2 mia. GRD og 0,6 mia. GRD, tog lån hos ETE svarende til disse beløb med henblik på at dække sine tab i 1994, 1995 og 1996.

Dette kræver en række nærmere kommentarer. For det første betyder det, at lånene først blev ydet efter, at staten havde indvilliget i at være garant for selskabet. Ifølge de græske myndigheders brev af 21. november 1997 blev lånet på 1,2 mia. GRD ydet til LD den 16. januar 1996, dvs. samme dag, som den ministerielle afgørelse om tilståelse af garantien blev vedtaget. I denne afgørelse bruges der futurum, når der henvises til ydelsen af lånet, idet det hedder at »lånet vil blive ydet og tilbagebetalt i overensstemmelse med bestemmelserne i ETE's dokument af 7. september 1995 (...)«. Hvis LD kunne have opnået denne kapital på markedet uden en statsgaranti, er det mærkeligt, at ETE ventede indtil den 16. januar 1996, dvs. samme dag, som statsgarantien blev tilstået, mens lånebetingelserne ifølge ovenstående citat havde været kendt siden den 7. september 1995. Det må endnu engang fremhæves, at LD på daværende tidspunkt endnu ikke eksisterede, idet det først blev oprettet den 30. november 1995.

For det andet finder Kommissionen det temmeligt vanskeligt at tro, at ETE ikke tager hensyn til den finansielle og kreditmæssige situation i et selskab, som det tilbyder et lån, eller at hovedparten af ETE's kunder befinder sig i samme finansielle og kreditmæssige situation som LD. ETE bør ligesom enhver anden bank måle de finansielle risici, der er knyttet til et selskab i sådanne vanskeligheder, og justere de eventuelle lånebetingelser, således at der tages højde for disse risici. Derfor er det fuldstændigt logisk, at ETE behandlede LD som andre selskaber, da den først havde modtaget en statsgaranti, som fjernede alle kreditorbankens risici.

Det er ligeledes vanskeligt at tro på påstanden om, at LD ikke havde nogen problemer med at opnå et lån på normale markedsvilkår, eftersom selskabets regnskaber for 1996 viser, at det ikke havde kunnet betale en gæld på 3,76 mia. GRD, som forfaldt samme år. Den eneste logiske forklaring på denne situation skal findes i en note fra revisorerne til balancen for 1996, hvori det anføres, at hele beløbet på 3,76 mia. GRD var dækket af en statsgaranti. Det betyder, at 87,6 % af den kortfristede gæld til bankerne i 1996 var forfaldne beløb, der var garanteret af staten.

Balancen for 1995 viser allerede, at LD havde store problemer med at tilbagebetale sine banklån, og at forfaldsdatoen for tilbagebetalingen af en gæld på 1,16 mia. GRD med en statsgaranti allerede var indtruffet. Denne gæld udgjorde alene 82 % af selskabets kortfristede bankgæld. Der er ikke noget, der vidner om, at den resterende kortfristede bankgæld ikke også var omfattet af en statsgaranti, hvilket heller ikke er blevet fremført af de græske myndigheder.

På baggrund af ovenstående finder Kommissionen, at de græske myndigheder ikke har godtgjort, at LD kunne have opnået lån til dækning af sine driftstab i 1994, 1995 og 1996 uden en garanti fra den græske stat.

Følgelig berører de pågældende garantier samhandelen mellem medlemsstaterne og fordrejer konkurrencen. Garantierne satte gødningsfabrikken i stand til at overvinde de driftsvanskeligheder, den stod over for, idet den nedskæring af produktionskapaciteten, som staten havde påtvunget den, gjorde det umuligt for den at sælge tilstrækkeligt til at nå op på dækningspunktet.

De pågældende garantier hindrer således, at der gennemføres en naturlig omstrukturering af denne industri i Grækenland (en proces, som allerede har fundet sted i de fleste af de andre medlemsstater), i og med at de midlertidigt og kunstigt holder live i et selskab, som er ude af stand til at opnå udbytte, og som uigenkaldeligt skal sættes ud af drift i 2000. Dertil kommer, at den kunstige opretholdelse af PKT og LD gør det umuligt for andre nationale producenter eller EF-producenter at få deres del af markedet. De pågældende garantier udgør derfor støtte i den i traktatens artikel 92, stk. 1, omhandlede betydning.

De græske myndigheder har under proceduren ikke kunnet godtgøre, at LD ville have været i stand til uden statsgaranti at opnå lån til dækning af driftstabene i 1994, 1995 og 1996, som primært skyldtes den ekstremt vanskelige finansielle situation, som det støttemodtagende selskab befandt sig i. Der er under undersøgelsesproceduren ikke fremkommet nogen elementer, som kan vende det synspunkt, der blev fremsat ved indledningen af proceduren, nemlig at støtten er sammenfaldende med garantibeløbene minus den provision på 1 % af lånebeløbet, som blev betalt for at opnå garantien.

Der er ikke nogen privatperson, som ville have fortsat med at investere i en underskudsgivende aktivitet uden en garanti fra staten, og især ikke i en tidsbegrænset aktivitet, der ville

medføre yderligere tab på grund af den manglende kapacitet til at opnå en tilstrækkelig stor afsætning til at nå op på dækningspunktet. Det er forståeligt, at aktionærbanken, ETE, under de givne omstændigheder hellere ville yde LD statsgaranterede lån end omstrukturere selskabets kapital, eftersom banken i førstnævnte tilfælde ikke løb risikoen for noget investeringstab.

Kommissionen kan på grundlag af selskabets balancer og afgørelserne om tilståelse af garantierne ikke udelukke, at statsgarantierne for de lån, LD opnåede, er blevet helt eller næsten fuldstændigt aktiveret. I afgørelserne om tilståelse af garantierne fastsættes det, at staten forpligter sig til at betale ETE ethvert afdrag på lånet, som ikke betales inden for to måneder efter forfaldsdatoen. Som nævnt ovenfor havde LD ifølge balancen for 1996 forfalden gæld på 3,76 mia. GRD (inklusive renter) bestående af statsgaranterede lån.

c) *Forøgelsen af AEVAL's kapital og gælden til det nationale elsselskab*

- i) I februar 1995 forøgede AEVAL's hovedaktionær, ATE, selskabets egenkapital med 1 mia. GRD (1 000 000 041 GRD ifølge balancen for 1995), således at selskabet kunne gennemføre et investeringsprogram med henblik på at modernisere anlægget og fremstille nye produkter.

De græske myndigheder fremlægger denne transaktion som en normal handelstransaktion. Investeringsprogrammet omfattede installation af mekanisk udstyr til automatisering af sækkefyldningen og bygning af en lagerbygning til rå- og hjælpematerialer. Selskabet håbede på denne måde at forbedre sin finansielle situation gennem en produktionsstigning. De græske myndigheder indrømmer imidlertid, at programmet mislykkedes, og at den pågældende operation var et forkert valg fra ATE's side.

Hvis det skal konkluderes, at den pågældende kapitaltilførsel ikke var statsstøtte, skal det først bevises, at ATE handlede som en privat investor under normale markedsvilkår. De principper, der anvendes for at fastslå, om en statsejet virksomhed handler som en privat investor under normale markedsvilkår, findes i Kommissionens meddelelse til medlemsstaterne om anvendelsen af EØF-traktatens artikel 92 og 93 og af artikel 5 i Kommissionens direktiv 80/723/EØF (7) (om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder) på offentlige virksomheder i fremstillingssektoren.

Det fremgår af en undersøgelse af AEVAL's regnskaber, at det pågældende selskab har haft tab i hvert fald siden 1992 og frem til 1996, som er det seneste år, for hvilket Kommissionen råder over en kopi af balancen. Der er dog ikke noget, som tyder på, at ATE som investor kunne have forventet et tilfredsstillende udbytte af sin investering, i og med at banken i mange år havde ladet selskabets situation forværres uden at gribe ind.

(7) EFT C 307 af 13.11.1993, s. 3.

Kommissionen har ikke hverken fra de græske myndigheder eller ATE modtaget nogen detaljeret rationaliseringsplan, som banken skulle have udarbejdet for at genoprette AEVAL's langsigtede rentabilitet, og som ville have vist, at ATE's investering ville give afkast. De græske myndigheder har kun sendt en kopi af en undersøgelse, som industriministeriet foretog i 1994 vedrørende produktiviteten hos de fire gødningsfabrikker i Grækenland. I denne undersøgelse er der opstillet en liste over AEVAL's problemer og en række eventuelle løsninger herpå.

Som problemer nævnes bl.a., at en del af produktionsenhederne var blevet nedlagt og havde standset deres drift i 1991, at afsætningen efter produktionsstigningen i 1992 var for beskedent til, at der kunne opnås nulpunktsomsætning, og vigtigst af alt, at selskabet havde en gæld på 4,5 mia. GRD, som det nationale elselskab krævede tilbagebetalt.

Hvad angår løsningerne, blev det i undersøgelsen anbefalet at opretholde anlægget (omkostninger anslået til 350 mio. GRD) og modernisere det (omkostninger anslået til 3,6 mia. GRD), at løse ammoniakforsyningsproblemerne, at forbedre salgshallene på hjemmemarkedet, især i områder, der kunne forsynes til lave transportomkostninger, at indgå en aftale med Synel for at sikre en vis afsætningsmængde og endelig at søge at nå til aftale med det nationale elselskab, eftersom kravet om, at selskabet skulle tilbagebetale gælden, ville betyde, at det skulle hæve sine priser på gødning og dermed ville være tvunget til at nedlægge virksomheden.

Som følge af disse vanskeligheder var selskabets egenkapitalstilling ved udgangen af 1993 stadig kun svagt positiv, dvs. 1,6 mio. GRD ud af en samlet kapital på 3,37 mia. GRD. Ved udgangen af 1994 var tallet negativt (ca. -800 mio. GRD) og ved udgangen af 1995 også stadig negativt (ca. -500 mio. GRD) til trods for, at der var foretaget ovennævnte kapitalforøgelse. Ved udgangen af 1996 var egenkapitalen nede på -1,4 mia. GRD. Baggrunden for denne udvikling var en ophobning af tab i løbet af de forskellige regnskabsår. Selskabets situation forværredes synligt, indtil det i 1997 blev sat under likvidation⁽⁸⁾.

Ifølge de balancer, Kommissionen har kopier af, har artikel 47 i lov nr. 2190/1920 været anvendt på AEVAL mindst siden 1992. I denne artikel fastsættes det, at bestyrelsen skal indkalde til generalforsamling inden for seks måneder efter handelsårets afslutning, hvis selskabets samlede egenkapital udgør mindre end halvdelen af dets nominelle kapital. Generalforsamlingen skal så beslutte, om selskabet skal afvikles, eller om der skal træffes andre foranstaltninger. Det betyder, at ATE siden midten af 1993 skulle have afviklet AEVAL eller truffet foranstaltninger for at

omstrukturere det. Banken besluttede imidlertid først to år senere, i november 1995, at omstrukturere kapitalen hos datterselskabet AEVAL.

Denne kapitalforøgelse synes ikke at være tilstrækkelig til at opnå større ændringer i selskabets finansielle situation, eftersom den kun svarer til en fjerdedel af de samlede tab, ikke vil kunne forbedre egenkapitalsituationen så meget, at man undgår, at artikel 47 anvendes på selskabet, hvis egenkapital fortsat er stærkt negativ, og endelig dækker den kun lige forskellen mellem selskabets omsætningsaktiver og dets passiver. Desuden er bidraget ikke stort nok til at dække omkostningerne til moderniseringen af anlægget som anslået af de græske myndigheder i ovennævnte undersøgelse. Og endelig bør det bemærkes, at ATE's investeringsprogram, således som de græske myndigheder beskriver det, ikke omfatter andet og mere end at øge salget af gødning, uden at der tilsyneladende er taget hensyn til nogen af de andre punkter i den pågældende undersøgelse.

Det bør også bemærkes, at formålet med kapitaltilførslen, ifølge de oplysninger Kommissionen råder over⁽⁹⁾, var at finansiere køb af råmaterialer, ikke at modernisere anlægget. Dette bekræftes til dels af oplysningerne i balancen for 1995, hvor det i en note er anført, at produktionsomkostningerne var steget med 800 mio. GRD i forhold til 1994, mens reserverne var forøget med 200 mio. GRD. I samme periode blev udstyr og maskiner forøget med 34 mio. GRD og bygninger og opførelser med ca. 100 mio. GRD. Hvis dette er fortolket korrekt, vil det udgøre et yderligere argument for det synspunkt, at formålet med kapitaltilførslen ikke var at ændre selskabets struktur ved at rationalisere dets udgifter, men at søge at opretholde fabrikkens drift og øge produktionen.

Under alle omstændigheder var ATE's kapitaltilførsel i AEVAL ikke nok til at genoprette selskabets rentabilitet, og Kommissionen er ikke blevet underrettet om nogen anden rationaliseringsforanstaltning, som aktionærerne skulle have vedtaget efter græsk lovgivning og i overensstemmelse med retningslinjerne i rapporten fra industriministeriet. Den omstændighed, at der ikke blev taget nogen yderligere foranstaltninger, kan meget vel være årsagen til, at selskabet gik konkurs.

Eftersom statsbanken ATE lod AEVAL's finansielle situation forværres uden at gribe ind i mindst to år, og dens foranstaltning (da det blev besluttet at gribe ind) ikke var tilstrækkelig til at genoprette selskabets rentabilitet, må det konkluderes, at banken ikke handlede som en privat investor under normale markedsvilkår. Følgelig må kapitalforøgelsen på 1 mia. GRD af AEVAL's kapital betragtes som statsstøtte efter den i traktatens artikel 92, stk. 1, anførte betydning.

⁽⁸⁾ Ifølge Fertilizer Week af 23.3.1998, satte kuratoren AEVAL til salg i begyndelsen af 1998.

⁽⁹⁾ Fertilizer Week af 12.6.1995.

- ii) Hvad angår de foranstaltninger, der blev truffet af det nationale elselskab for at sikre betalingen af de penge, AEVAL skyldte (anslået til 4,5 mia. GRD, inklusive renter), har de græske myndigheder meddelt, at kreditor har benyttet alle de retsmidler, der er hjemlet i loven.

Gælden stammer fra elforbruget fra 1989 til 1991. I 1990 anlagde det nationale elselskab sag mod AEVAL ved Athens førsteinstansret. De græske myndigheder har under nærværende procedure oplyst, at sagen blev behandlet i december 1995, men at retten endnu ikke havde truffet nogen afgørelse⁽¹⁰⁾.

Endvidere gik det nationale elselskab til de græske domstole og indgav en begæring om beskyttelsesforanstaltninger mod AEVAL. I 1993 fik elselskabet registreret en panteret på AEVAL's ejendom til en værdi af 4 mia. GRD.

AEVAL har nu afviklet en del af sin gæld, svarende til ca. 800 mio. GRD, for perioden fra april til december 1991.

I lyset af ovenstående skridt konkluderes det, at det nationale elselskab har truffet de fornødne foranstaltninger for at sikre opkrævningen af de penge, AEVAL skylder det. Kommissionen kan derfor afslutte proceduren med hensyn til dette spørgsmål.

d) Synels foranstaltninger

Før proceduren blev indledt, oplyste klageren, at Synel var under statsbanken ATE's kontrol. I de oplysninger, Kommissionen fik forelagt efter indledningen af proceduren, gjorde klageren det klart, at denne kontrol kun var delvis. Kommissionen har i en tidligere afgørelse fra 1992⁽¹¹⁾ vedrørende støtte til Synel fundet, at det for 30 % vedkommende var kontrolleret af ATE og for 70 % vedkommende af landbrugs-sammenslutninger. I forbindelse med denne procedure har de græske myndigheder oplyst, at Synel fortsat er en privat virksomhed, og derfor henhører de foranstaltninger, Synel træffer, ikke under anvendelsesområdet for EF-traktatens artikel 92, stk. 1.

Den omstændighed, at Synel tilbyder sine leverandører forskellige betalingsbetingelser afhængigt af den mængde gødning, der købes, og leverandørernes fysiske lokalisering, er ikke i strid med markedsvilkårene. Den konkurrencefordrejning, som klageren henviser til, ligger helt klart i den omstændighed, at visse leverandører, herunder navnlig PKT, sælger deres produkter med tab.

Dette bekræftes af en af de interesserede tredjeparter, som under proceduren har fremsat bemærkninger, og som fastholder, at Synels salgspriser på hjemmemarkedet har direkte tilknytning til de priser, leverandørerne kræver.

Kommissionen forbeholder sig ret til at undersøge dette punkt i medfør af andre bestemmelser i traktaten.

⁽¹⁰⁾ Brev fra de græske myndigheder af 21.11.1997.

⁽¹¹⁾ EFT C 266 af 15.10.1992, s. 5.

VI

I og med at det er blevet bevist, at statsgarantierne til LD og kapitaltilførslen til AEVAL udgør statsstøtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1, skal det nu undersøges, om de er lovlige og forenelige med fællesmarkedet.

Alle ovenstående støtteforanstaltninger blev tilstået to virksomheder, uden at Kommissionen forudgående var blevet underrettet herom, hvilket er i strid med traktatens artikel 93, stk. 3. Støtteforanstaltningerne er derfor ulovlige.

Spørgsmålet om, hvorvidt støtten til LD er forenelig med fællesmarkedet

Der er tale om to støtteforanstaltninger i form af to statsgarantier for lån på henholdsvis 1,2 mia. GRD og 600 mio. GRD.

a) Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse

De græske myndigheder finder, at de pågældende støtteforanstaltninger er forenelige med disse rammebestemmelser⁽¹²⁾, navnlig punkt 3.4. Heri fastsættes det, at Kommissionen kan tillade undtagelser fra den generelle regel om, at den ikke godkender driftsstøtte, der frigør virksomhederne for omkostninger ved forurening eller gener forårsaget af dem selv. Sådanne undtagelser kan indrømmes i forbindelse med f.eks. affaldsforvaltning og miljøskattelempler. I sådanne tilfælde må støtten kun kompensere for de ekstra produktionsomkostninger, der påløber i forhold til de traditionelle omkostninger, og bør derfor være midlertidig og i princippet degressiv, således at der skabes et incitament til at mindske forureningen eller at fremme en mere effektiv ressourceudnyttelse.

Ved indledningen af denne procedure fremførte de græske myndigheder i deres bemærkninger (i et brev af 7. januar 1997), at eftersom fabrikken kun kører midlertidigt, var formålet med statens bidrag af miljømæssige årsager at dække visse faste driftsomkostninger, idet det er staten selv, som har beordret en permanent nedskæring af produktionen.

De græske myndigheder mener, at disse faste omkostninger beløber sig til 1,5 mia. GRD om året og er knyttet til miljøbeskyttelses anlæggets drift (filtre, spildevandsbehandling, bortskaffelse af fast affald: 300 mio. GRD), indkøb af væsentlige materialer og reservedele til vedligeholdelsen på kort sigt (300 mio. GRD) og personaleomkostninger (900 mio. GRD). Disse omkostninger reduceres næsten ikke i forbindelse med produktionsnedskæringen.

De græske myndigheder fremfører endvidere, at selskabet desuden skar ned på sit personale: I 1995 var der 820 ansatte, i 1996 520 ansatte og i 1997 kun 450 ansatte. Med andre ord var formålet med støtten ikke at opretholde en eller anden form for kunstig bæredygtighed for et uproduktivt selskab, men at omstrukturere det som led i produktionsnedskæringen af miljømæssige årsager, indtil det til sidst skulle nedlægges fuldstændigt. Nedlægningen skal efter planen finde sted inden for 3-5 år.

⁽¹²⁾ Se fodnote 3.

De græske myndigheder oplyste i deres brev af 21. november 1997, at det ved afgørelse truffet af præfekturet for Piræus den 18. juni 1997 blev beordret, at den endelige nedlukning skal finde senest den 31. juli 2000. Ifølge dette brev var formålet med støtten at dække tab som følge af den 50 % nedskæring, som myndighederne havde beordret, og at åbne mulighed for en gradvis personaleafgang. Ifølge afgørelserne om tilståelse af statsgarantierne er formålet med lånene og garantierne at dække tabene i de successive regnskabsår.

Den undtagelse, de græske myndigheder påberåber sig, kan ikke anvendes i det foreliggende tilfælde. Sagen er den, at myndighedernes krav om, at de forurenende enheder skulle lukkes, ikke medførte ekstra produktionsomkostninger i forhold til de traditionelle omkostninger, således som det kræves i rammebestemmelserne.

Det kan heller ikke anføres, at støtten er degressiv, således at der skabes et incitament til at mindske forureningen eller at fremme en mere effektiv ressourceudnyttelse. De pågældende omkostninger vil ikke fremover blive mindsket i takt med, at der indføres en mindre forurenende produktionsmetode, da der slet ikke er planer om at indføre en sådan metode. Under alle omstændighederne er formålet med støtten at dække selskabets faste driftsomkostninger, ikke de ekstra omkostninger som følge af mere forurenende aktivitetsformer med henblik på gradvist at mindske dem. Desuden er der ikke noget, der tyder på, at støtten er degressiv, hvis formålet er at dække selskabets faste omkostninger.

I dette tilfælde skyldes fabrikens problemer, at den produktionsnedskæring, staten på grund af forureningen har krævet, ikke er blevet ledsaget af nogen form for omstrukturering af selskabets virksomhed for at tage hensyn til de nye driftsvilkår. En sådan omstrukturering ville ganske vist have været formålsløs, eftersom det siden PKT blev oprettet i 1993 åbenlyst har været hensigten, at fabrikken skulle nedlægges fuldstændigt i løbet af de kommende år.

b) *Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder*⁽¹³⁾

Selvom de græske myndigheder ikke påberåber sig ovennævnte rammebestemmelser, henviser de til mange mislykkede forsøg på at omstrukturere Drapetsona-fabrikken og til dennes vanskeligheder. Så det kan ikke udelukkes, at de — i det mindske indirekte — henviser til disse rammebestemmelser.

PKT's datterselskab LD, som blev oprettet i november 1995, overtog PKT's aktiviteter inden for gødningsproduktion, mens PKT selv tog sig af forretninger med fast ejendom. PKT er stadig ejer af anlægget, som det lejer til LD. Selvom LD blev oprettet i november 1995, offentliggjorde det regnskaber for hele perioden fra den 31. januar til den 31. december 1995. Dets omsætning svarer stort set til den omsætning, PKT opnåede mellem den 9. marts 1993 og den 31. december 1994. LD overtog tilsyneladende en del af PKT's passiver, men ikke dets aktiver. På den baggrund nærer Kommissionen tvivl om, hvorvidt LD, som kun overtog en ikke nærmere fastlagt andel af PKT's passiver, kan anses for at være et kriseramtselskab i den betydning, der er fastlagt i ovennævnte rammebestemmelser. Og selvom det blev anset for at være kriseramts, mener

Kommissionen (kun subsidiært), at rammebestemmelsernes betingelser for at vurdere, om støtten er forenelig, ikke er opfyldt.

LD arvede en ikke nærmere angivet del af PKT's finansielle byrder og fortsatte med at udvise tab, idet dets driftsomkostninger ikke dækkede den reelle omsætning. Dertil kom, at LD's gæld blev stadig større. Således udviste LD i regnskabsåret 1995 et tab på 1,3 mia. GRD, og dernæst ca. 2,5 mia. GRD i 1996. Selskabet har i hele sin levetid været omfattet af artikel 47 i ovennævnte lov nr. 2190/1920, eftersom det på intet tidspunkt udviste en positiv nettosaldo. Selskabet blev endelig afviklet i august 1997.

Den støtte i form af statsgarantier, der her undersøges, kan, da den ikke kun er begrænset til, hvad der er af væsentlig betydning for virksomhedens drift, men også omfatter en del af de faste omkostninger og/eller driftstabene, ikke betragtes som redningsstøtte i overensstemmelse med rammebestemmelserne, også selvom formålet er at opretholde det støttemodtagende selskabs rentabilitet.

Under alle omstændigheder overskrider støtten langt den tidsbegrænsning (almindeligvis seks måneder) for udarbejdelse af rationaliseringsforanstaltninger, der er fastlagt i de pågældende rammebestemmelser. I dette specifikke tilfælde dækkede garantierne lån for en periode på to et halvt år i første tilfælde og halvandet år i andet tilfælde, og i løbet af disse perioder blev der ikke udarbejdet nogen som helst form for rationaliseringsforanstaltninger; i hvert fald er Kommissionen ikke blevet underrettet om nogen tiltag i den retning.

Endelig skal redningsstøtte være en exceptionel foranstaltning. I dette tilfælde blev foranstaltningen imidlertid gentaget mindst én gang med henblik på at dække tabene i de successive regnskabsår.

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt støtten kan betragtes som omstrukturingsstøtte, bør det fremhæves, at Kommissionen ikke blev underrettet om nogen omstruktureringsplan, som skulle have gjort det muligt at genoprette fabrikens langsigtede rentabilitet.

Endvidere fremgår det af oplysningerne i de græske myndigheders brev af 7. januar 1997, at beslutningen om endeligt at nedlægge fabrikens drift allerede var taget, før præfekturet for Piræus traf sin afgørelse herom den 18. juni 1997. Allerede før afgørelsen var truffet, anføres det i ovennævnte brev som en kendsgerning, at fabrikken kun fungerede på et midlertidigt grundlag indtil den forventede nedlægning af aktiviteterne i løbet af 3-5 år.

De græske myndigheder og klageren er begge enige om mindst et punkt, nemlig at PKT's hensigt var at udnytte grundene til bebyggelse. Købet af den grund, som fabrikken ligger på, må logisk set hænge sammen med PKT's erhvervs-mæssige mål, og PKT ønskede at bruge den jord, som fabrikken var bygget på. Derfor giver det ingen mening at henvise til den langsigtede rentabilitet hos den virksomhed, der forvaltede fabrikken (LD), eftersom virksomheden selv allerede var i en yderst vanskelig situation, og der allerede var planer om at nedlægge driften og afvikle selskabet. At LD i 1997 blev sat under likvidation, synes at være en naturlig følge af den situation, virksomheden befandt sig i.

⁽¹³⁾ EFT C 368 af 23.12.1994, s. 12.

Eftersom betingelsen om, at Kommissionen skulle forelægges en omstruktureringsplan med henblik på at genoprette selskabets rentabilitet, ikke er opfyldt, er der ingen grund til at kigge på de øvrige betingelser i rammebestemmelserne. Støtten i form af garantier kan således ikke anerkendes som omstruktureringsstøtte.

c) Driftsstøtte

Den pågældende støtte kan heller ikke betragtes som regional investeringsstøtte, eftersom formålet ikke var at foretage en produktiv investering. Derfor må den betragtes driftsstøtte.

Der må kun ydes driftsstøtte i de områder, der er anført i traktatens artikel 92, stk. 3, litra a). Denne artikel dækker hele Grækenlands område. Kommissionen accepterer i sin meddelelse vedrørende metoden for anvendelse af EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c), på regionalstøtte⁽¹⁴⁾, at der kan ydes driftsstøtte på visse betingelser, nemlig:

- i) i støtten skal være tidsbegrænset og sigte på at overvinde strukturgivne handicap for virksomheder i regioner omfattet af artikel 92, stk. 3, litra a)
- ii) støtten skal ydes for at fremme en varig og afbalanceret udvikling af den økonomiske aktivitet og må ikke føre til nogen overskydende produktionskapacitet i bestemte sektorer på fællesskabsplan, således at det deraf følgende sektormæssige problem for Fællesskabet bliver alvorligere end det oprindelige regionale problem
- iii) støtten skal ydes under overholdelse af de specifikke regler vedrørende støtte til virksomheder i vanskeligheder
- iv) Kommissionen skal forelægges en årsberetning om støtteaktiviteterne i denne forbindelse, med oplysning om de samlede udgifter fordelt efter støttype og med angivelse af de berørte sektorer
- v) støtte til fremme af eksport til andre medlemsstater er udelukket.

Det fremgår af ovenstående bemærkninger til muligheden for at anvende Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, at den tredje betingelse helt klart ikke er opfyldt. Det er også tvivlsomt, hvorvidt støtten ville kunne fremme en bæredygtig og afbalanceret udvikling af den økonomiske aktivitet, i betragtning af at virksomhedens situation tydeligvis ville blive forringet som følge af den manglende omstrukturering, også selvom der i disse overvejelser ikke tages hensyn til den omstændighed, at der var bebudet nedlægning af fabrikken.

Eftersom støtteforanstaltningerne i form af garantier til LD for lån på henholdsvis 1,2 mia. GRD og 600 mio. GRD ikke kan betragtes som driftsstøtte, kan de ikke nyde fordel af undtagelsen i traktatens artikel 92, stk. 3, litra a). De kan heller ikke komme ind under undtagelsen efter artikel 92, stk. 3, litra b), da de ikke har til formål at fremme virkeliggørelsen af et vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse.

Endvidere kan den pågældende støtte ikke være omfattet af den undtagelse, der er fastsat i artikel 92, stk. 3, litra c), da den ikke opfylder betingelserne for at blive anerkendt som støtte til

redning eller omstrukturering af kriseramte virksomheder. Og endelig er den ikke berettiget til undtagelse efter artikel 92, stk. 3, litra d), eftersom den ikke har til formål at fremme kulturen og bevare kulturarven.

De undtagelser, der er omhandlet i traktatens artikel 92, stk. 2, kan heller ikke komme på tale, eftersom støtten ikke blev ydet til enkelte forbrugere eller med henblik på at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller usædvanlige begivenheder.

Derfor er den pågældende støtte ikke forenelig med fællesmarkedet.

Spørgsmålet om, hvorvidt støtten til AEVAL er forenelig med fællesmarkedet

Som anført ovenfor var selskabets egenkapitalsituation ved udgangen af regnskabsåret 1993 stadig positiv med 1,6 mia. GRD sammenholdt med en nominel kapital på 3,37 mia. GRD. Ved udgangen af 1994 var situationen negativ (ca. - 800 mio. GRD), og ved udgangen af 1995 var den til trods for ovennævnte kapitalforøgelse stadig negativ (ca. - 500 mio. GRD). Ved udgangen af 1996 var den negative nettosaldo på - 1,4 mia. GRD. Følgelig må den pågældende virksomhed betragtes som kriseram i den forstand, der er angivet i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, og kapitaltilførslen på 1 mia. GRD må betragtes som omstruktureringsstøtte.

Støtten var bestemt til en modernisering af anlægget for at fremstille nye produkter (kunstige gødningsstoffer). Mere specifikt omfattede investeringsprogrammet installation af mekanisk udstyr til automatisering af sækkedyldningen og bygning af en lagerbygning til rå- og hjælpematerialer.

Desuden modtog Kommissionen ikke nogen rentabilitetsprognoser, bortset fra en enkelt reference til den omstændighed, at formålet med investeringen var at forbedre selskabets finansielle stilling gennem en produktionsforøgelse. Som den eneste angivelse af de positive resultater, ATE forventede for sit datterselskab AEVAL, har de græske myndigheder forelagt Kommissionen en kopi af en oversigt over selskabets årlige produktion, som tydeligvis var sat sammen, efter at selskabet blev nedlagt den 18. juli 1997.

Kommissionen fik ikke tilsendt nogen omstruktureringsplan vedrørende en genoprettelse af selskabets langsigtede rentabilitet inden for en rimelig tidsfrist, på grundlag af realistiske forudsætninger med hensyn til de fremtidige driftsvilkår. Hvad angår LD, er det, eftersom betingelsen om, at Kommissionen skulle forelægges en omstruktureringsplan vedrørende genoprettelsen af selskabets rentabilitet, ikke er blevet opfyldt, ikke nødvendigt at undersøge, om de øvrige betingelser i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder er opfyldt. Da denne absolut nødvendige betingelse i rammebestemmelserne ikke er opfyldt, kan støtten ikke omfattes af den undtagelse, der er fastlagt i reglerne, dvs. undtagelsen i henhold til artikel 92, stk. 3, litra c).

⁽¹⁴⁾ EFT C 212 af 12.8.1988, s. 2.

Af nøjagtigt samme grunde som dem, der er fremført i forbindelse med LD, kan støtten ikke anerkendes som driftsstøtte. Og den kan, igen af samme grunde, heller ikke omfattes af de undtagelser, der er fastlagt i artikel 92, stk. 3, litra b) og d). Samme begrundelse gælder for de undtagelser, der er fastlagt i artikel 92, stk. 2. Følgelig er denne støtte heller ikke forenelig med fællesmarkedet.

VII

Kommissionen finder, at Grækenland på ulovlig vis har ydet støtte til LD og AEVAL under krænkelse af traktatens artikel 92, stk. 3.

I de tilfælde, hvor støtteforanstaltninger er uforenelige med fællesmarkedet i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2, som bekræftet af EF-Domstolens domme af 12. juli 1973, 24. februar 1987 og 20. september 1990 i henholdsvis sag 70/72 Kommissionen mod Tyskland⁽¹⁵⁾, sag 310/85 Deufil mod Kommissionen⁽¹⁶⁾, og sag C-5/89 Kommissionen mod Tyskland⁽¹⁷⁾, skal Kommissionen give medlemsstaten påbud om at kræve hele den ulovligt ydede støtte tilbage fra støttemodtageren. De pågældende støtteforanstaltninger skal derfor ophæves, og hvis støtten allerede er udbetalt, skal den betales tilbage til de græske myndigheder.

Hvad angår statsgarantierne til fordel for LD, er disse af ovennævnte årsager garantier, hvis støtteelement er sammenfaldende med det garanterede lånebeløb, således som det blev fremført ved indledningen af proceduren.

De græske myndigheder skal fra LD have tilbagebetalt de tilsvarende beløb efter fradrag af den provision på 1 % af lånebeløbene, som selskabet har betalt for at opnå statsgarantien.

Hvad angår kapitaltilførslen på 1 mia. GRD til AEVAL, skal selskabet tilbagebetale det pågældende beløb til den græske stat —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Statsgarantierne til fordel for Lipasmata Drapetsonas A/S til dækning af to lån på henholdsvis 1,2 mia. GRD og 600 mio. GRD, som er ydet ved ministeriel afgørelse af 16. januar 1996 og af 23. juni 1996, udgør statsstøtte efter traktatens artikel 92, stk. 1.

Agrotiki Trapeza Ellados' (ATE) kapitaltilførsel på 1 mia. GRD i datterselskabet Viomihania Azotouhon Lipasmaton (AEVAL) i

1995 udgør ligeledes statsstøtte efter traktatens artikel 92, stk. 1.

De pågældende støtteforanstaltninger er ulovlige, i og med at de i strid med traktatens artikel 93, stk. 3, blev iværksat uden først at være blevet anmeldt til Kommissionen.

Artikel 2

De pågældende støtteforanstaltninger er endvidere uforenelige med fællesmarkedet, idet de ikke er omfattet af nogen af de undtagelser, der er omhandlet i traktatens artikel 92, stk. 2 og 3.

Artikel 3

Grækenland skal træffe de foranstaltninger, der er nødvendige, for at den i artikel 1 omhandlede støtte tilbagebetales. Tilbagebetalingen fra Lipasmata Drapetsonas sker efter fradrag af den provision på 1 % af garantibeløbet, som det pågældende selskab har skullet betale for at opnå statsgarantierne.

Artikel 4

Tilbagebetaling skal finde sted i overensstemmelse med de procedurer og bestemmelser, der gælder i græsk lovgivning. De beløb, der skal tilbagebetales, tilskrives renter fra den dato, hvor støtten blev udbetalt, og frem til den dato, hvor de tilbagebetales. Renterne beregnes på grundlag af den referencesats, der anvendes til at beregne subventionsækvivalenten for regionalstøtte i Grækenland.

Artikel 5

Grækenland underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme den.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til Den Helleniske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. april 1999.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁵⁾ Sml. 1972-1973, s. 609.

⁽¹⁶⁾ Sml. 1987, s. 901.

⁽¹⁷⁾ Sml. 1990 I s. 3437.